

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
รับที่ 3596
วันที่ - 8 พ.ค. 2550

ที่ กค 0725/ 7890

กระทรวงการคลัง

ถนนพระราม 6 กท.10400

สวค. 3/246
วันที่ 8 พ.ค.
เวลา 9.00

3 พฤษภาคม 2550

เรื่อง อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ไทย - สหราชอาณาจักร (ฉบับแก้ไข)

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร 0504/65 ลงวันที่ 3 มกราคม 2546

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. เอกสารประกอบการพิจารณาอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน ไทย -

สหราชอาณาจักร จำนวน 20 ชุด แต่ละชุดประกอบด้วย

1.1 ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักร
ฉบับลงนามย่อ

1.2 ร่างคำแปลอนุสัญญาฉบับลงนามย่อ

1.3 บันทึกคำชี้แจง

2. หนังสือกระทรวงการต่างประเทศที่ กค 0703/291 ลงวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2550

ความเป็นมา

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติให้คณะผู้แทนไทยดำเนินการเจรจาแก้ไข
อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศสหราชอาณาจักร ซึ่งปรากฏผลว่า ในการเจรจา รอบสอง
ณ กรุงเทพมหานคร คณะผู้แทนทั้งสองฝ่ายสามารถตกลงกันได้ทุกข้อบทและได้มีการลงนามย่อคำกับร่าง
อนุสัญญาฉบับที่ได้ตกลงกัน ซึ่งกระทรวงการต่างประเทศได้มีหนังสือตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ให้ความ
เห็นชอบต่อร่างอนุสัญญาดังกล่าว

สาระสำคัญโดยสรุปของอนุสัญญาฯ

1. ขอบข่ายของอนุสัญญาฯ อนุสัญญาฯ นี้ จะใช้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยหรือประเทศ
สหราชอาณาจักร หรือทั้งสองประเทศ และจะใช้บังคับกับภาษีเก็บจากฐานเงินได้และผลได้จากทุน

2. วิธีจัดภาษีซ้อน ประเทศคู่สัญญาจะยอมให้ผู้มีถิ่นที่อยู่ของคนนำภาษีที่เสียไว้แล้ว ในอีกประเทศหนึ่งมาหักออกจากภาษีที่ต้องชำระในประเทศตนเท่าจำนวนภาษีที่ได้ชำระไว้จริง แต่ต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีที่คำนวณได้ในประเทศตน นอกจากนี้อนุสัญญาฯ ยังได้กำหนดให้มีมาตรการ Tax Sparing Credit ในกรณีที่สหราชอาณาจักรเป็นผู้จัดการภาษีซ้อน กล่าวคือ กรณีได้รับยกเว้นหรือ ลดหย่อนภาษีตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนของไทย สหราชอาณาจักรจะยอมให้นำจำนวนภาษี ที่ได้รับยกเว้นหรือ ลดหย่อนดังกล่าวไปถือเป็นเครดิตภาษีได้ด้วย โดยมีการจำกัดระยะเวลา 5 ปี นับจาก วันที่อนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับ

3. การเก็บภาษีจากกำไรธุรกิจ ประเทศที่มีการจ่ายเงินได้จะเก็บภาษีจากผู้รับเงินได้ ซึ่งเป็นวิสาหกิจของอีกประเทศหนึ่งได้ ต่อเมื่อวิสาหกิจนั้นดำเนินธุรกิจผ่านสถานประกอบการถาวรในประเทศ ที่มีการจ่ายเงินได้นั้น

4. การเก็บภาษีจากการขนส่งระหว่างประเทศ ประเทศแหล่งเงินได้จะให้การยกเว้น เฉพาะภาษีเงินได้สำหรับการขนส่งทางอากาศระหว่างประเทศ สำหรับภาษีเงินได้จากการขนส่งทางเรือให้ แต่ละประเทศสามารถจัดเก็บภาษีได้ตามกฎหมายภายใน

5. การเก็บภาษีจากทรัพย์สินประเภททุน กรณีเงินปันผล ดอกเบี้ย และค่าสิทธิ จะมีการจำกัดอัตราภาษีในประเทศผู้จ่ายเงินได้ โดยไม่ให้เก็บเกินกว่าอัตราภาษีตามที่อนุสัญญาฯ กำหนดไว้ กรณีค่าเช่าอสังหาริมทรัพย์ และผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ อสังหาริมทรัพย์ของสถานประกอบการ ถาวรและหุ้นที่มีทรัพย์สินส่วนใหญ่เป็นอสังหาริมทรัพย์ ให้ประเทศที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ยังคงมีสิทธิเก็บภาษีได้ เว้นแต่ผลได้จากการจำหน่ายเรือ อากาศยาน และอสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการ ขนส่งระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่ผู้จำหน่ายมีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

6. การเก็บภาษีจากเงินเดือน ค่าจ้าง หรือค่าตอบแทนจากการจ้างแรงงาน การให้บริการ ส่วนบุคคล ครู และนักวิจัย หากมีการให้บริการในประเทศใดให้ประเทศนั้นมีสิทธิเก็บภาษีได้ แต่อาจได้รับ ยกเว้นภาษีตามเงื่อนไขที่อนุสัญญาฯ กำหนดไว้

7. บทบัญญัติพิเศษอื่นๆ เช่น คำนิยามทั่วไป วิธีการเพื่อความตกลงร่วมกัน การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ มีการบัญญัติขึ้นเพื่อให้การใช้บังคับอนุสัญญาฯ เป็นไปด้วยความเรียบร้อยไม่เกิด การเลือกปฏิบัติระหว่างคนชาติ และได้มีการประสานงานเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการเก็บภาษีของประเทศ คู่สัญญา

8. การเริ่มใช้และการเลิกใช้ธนุสัญญาฯ เมื่อประเทศคู่สัญญาได้ดำเนินการตามแบบพิธีที่มีอยู่ตามกฎหมายภายในของตนในอันที่จะให้อธนุสัญญาฯ มีผลบังคับ และได้แจ้งโดยวิธีทางการทูตให้ประเทศคู่สัญญาของตนทราบซึ่งกันและกันถึงการดำเนินการดังกล่าวแล้ว อธนุสัญญาฯ จึงจะมีผลบังคับใช้แทนธนุสัญญาฯ ฉบับเดิม สำหรับประเทศไทยกรณีภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายนั้น จะใช้บังคับกับเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากปีซึ่งอธนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับและในกรณีเกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่นๆ นั้น อธนุสัญญาฯ จะมีผลใช้บังคับสำหรับภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมถัดจากปีที่อธนุสัญญาฯ มีผลใช้บังคับ

สำหรับการเลิกใช้นั้น ประเทศคู่สัญญาสามารถแจ้งการเลิกใช้ด้วยวิธีทางการทูตภายหลังที่อธนุสัญญาฯ นี้มีผลบังคับมาแล้ว 5 ปี โดยแจ้งภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้และจะมีผลเลิกใช้กับเงินได้ที่เกิดขึ้นในปีภาษีถัดไป

ความเห็น

ร่างอธนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนไทย - สหราชอาณาจักร มีสาระสำคัญเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ และป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีระหว่างประเทศคู่สัญญากันองเดียวกับความตกลงหรืออธนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนที่ประเทศไทยเคยตกลงไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และมีผลใช้บังคับมานานแล้ว (ขณะนี้ 52 ประเทศ) การมีอธนุสัญญาดังกล่าวจะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ช่วยจัดหรือบรรเทาภาระภาษีซ้ำซ้อนอันเป็นอุปสรรคของการลงทุนระหว่างประเทศให้หมดไปในระดับหนึ่ง จึงทำให้ภาระภาษีซึ่งถือเป็นต้นทุนอย่างหนึ่งของนักลงทุนลดต่ำลงด้วย

2. การมีอธนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนจะทำให้เกิดหลักประกันในการเสียภาษีที่แน่นอนและชัดเจน ซึ่งเป็นการช่วยเสริมสร้างบรรยากาศการลงทุนและทำให้นักลงทุนเกิดความมั่นใจในการลงทุนระหว่างประเทศ อธนุสัญญาฯ จึงช่วยดึงดูดหรือจูงใจให้มีการลงทุนระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น

3. อธนุสัญญาฯ จะช่วยส่งเสริมให้เกิดการเคลื่อนย้ายเงินทุนและเทคโนโลยีระหว่างประเทศมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เนื่องจากอธนุสัญญาฯ ได้มีการจำกัดเขตแดนอัตราภาษีสำหรับเงินปันผล ดอกเบี้ย และค่าสิทธิไว้ด้วย

4. การมีอนุสัญญาฯ นอกจากจะช่วยส่งเสริมความสัมพันธ์ทางการค้าและ
เป็นคู่ทางขยายฐานการลงทุนใหม่ ๆ ระหว่างประเทศคู่สัญญาแล้ว ยังเป็นการช่วยกระชับความสัมพันธ์
ทางการทูตอีกทางหนึ่งด้วย

5. การยกเว้นภาษีเงินได้ให้แก่การบินระหว่างประเทศและการลดภาระภาษีเข้าช้อน
ในกิจการเดินเรือตามข้อกำหนดของอนุสัญญานี้ จะเป็นการช่วยส่งเสริมการประกอบกิจการขนส่งระหว่าง
ประเทศ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานสำคัญของการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ เนื่องจากต้นทุนของการขนส่ง
ระหว่างประเทศจะลดต่ำลงในระดับหนึ่ง อันเป็นผลมาจากการประหยัดรายจ่ายด้านภาษีของกิจการขนส่ง
ระหว่างประเทศ และในกรณีที่ผู้ประกอบการขนส่งของไทยได้รับยกเว้นภาษีในประเทศคู่สัญญาก็จะมี
ผลให้ผู้ประกอบการดังกล่าวมีเงินได้เพื่อเสียภาษีในประเทศไทยเพิ่มมากขึ้นอีกด้วย

6. เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านของไทยที่อยู่ในภูมิภาคเดียวกัน ซึ่งถือว่า
เป็นคู่แข่งของไทยในทางการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศแล้ว การปรับปรุงอนุสัญญาเพื่อการเว้นการ
เก็บภาษีช้อนจะช่วยเพิ่มศักยภาพให้กับประเทศไทยในการแข่งขันกับประเทศเพื่อนบ้านในภูมิภาคเดียวกัน
ให้เพิ่มมากยิ่งขึ้น

7. การที่อนุสัญญากำหนดให้หน่วยจัดเก็บภาษีของประเทศคู่สัญญาสามารถ
แลกเปลี่ยนข้อมูลทางภาษีระหว่างกัน ทำให้การหลีกเลี่ยงภาษีอากรระหว่างประเทศทั้งสองเป็นไปได้ยาก
ประเทศคู่สัญญาจึงสามารถเก็บภาษีได้เต็มเม็ดเต็มหน่วยยิ่งขึ้น

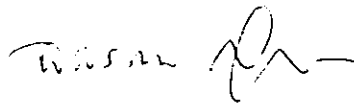
ข้อเสนอเพื่อโปรดพิจารณา

เนื่องจากกระทรวงการต่างประเทศได้ให้ความเห็นชอบต่ออนุสัญญาฯ แล้ว และอนุสัญญาฯ
จะมีผลบังคับได้ต่อเมื่อได้มีการลงนามอย่างเป็นทางการ และได้มีการแลกเปลี่ยนหนังสือระหว่างกัน
กระทรวงการคลังจึงเห็นควรนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบในร่างอนุสัญญาฯ ดังกล่าว

และอนุมัติให้กระทรวงการต่างประเทศรับไปดำเนินการทางการทูต และตามแบบพิธีของกฎหมายภายใน เพื่อให้อนุสัญญาฯ มีผลบังคับใช้แทนฉบับเดิมต่อไป

จึงเรียนเสนอมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ขอแสดงความนับถือ

(นายฉลองภพ สุตังกรกาญจน์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

กรมสรรพากร

โทร. 0-2272-8639

โทรสาร 0-2617-3643

ที่ กต 0703/291

กระทรวงการต่างประเทศ
ถนนศรีอยุธยา กทม. 10400

27 กุมภาพันธ์ 2550

เรื่อง ร่างอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างไทย-สหราชอาณาจักร (ฉบับแก้ไข)

เรียน อธิบดีกรมสรรพากร

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0725/7114 ลงวันที่ 23 สิงหาคม 2549

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมสรรพากรขอความร่วมมือกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศพิจารณา
ร่างอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างไทย-สหราชอาณาจักร (ฉบับแก้ไข) ที่ทั้งสองฝ่ายได้ปรับปรุง
ถ้อยคำ เพื่อกรมสรรพากรจะได้นำไปประกอบการเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป นั้น

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศพิจารณาร่างอนุสัญญาดังกล่าวแล้ว ขอเรียนว่า ไม่มีข้อขัดข้อง
ในถ้อยคำและสาระสำคัญของการแก้ไขเพิ่มเติม

จึงเรียนมาเพื่อโปรด ทราบ

ขอแสดงความนับถือ

นางกฤษณา จันทรประภา

รองอธิบดี กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ
รักษาราชการแทนอธิบดีกรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

กองนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

โทรศัพท์ 0 2643 5000 ต่อ 4068

โทรสาร 0 2643 5247

ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่
และไอร์แลนด์เหนือ และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยฉบับลงนามย่อ

AGREED MINUTES

The second round of negotiations on the Convention between the Government of the Kingdom of Thailand and the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital Gains was held in Bangkok from 6 to 10 March 2006.

The Thai delegation was led by Mr. Satit Rungkasiri, Deputy Director-General, the Revenue Department. The United Kingdom delegation was led by Mr. Andrew Dawson, Head of the Tax Treaty Team, HM Revenue & Customs.

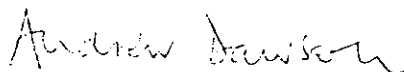
The list of both delegations and the draft Convention agreed upon by both sides are attached as annexures.

The negotiations were conducted in a spirit of friendship and mutual understanding. Both delegations have agreed on all Articles and it was also confirmed that although it is Thailand's policy to not include paragraphs 4 and 5 in Article 26 of the OECD Model double tax convention, nevertheless Thailand does carry out in practice matters addressed in those paragraphs.

Both delegations also agreed to recommend their respective authority to approve the text with a view to the Convention being signed and entering into force at the earliest convenience.

Done in Bangkok on 10 March 2006.

For the Delegation of
the Government of the United Kingdom
of Great Britain and Northern Ireland

Mr. Andrew Dawson

For the Delegation of
the Government of the Kingdom
of Thailand

Mr. Satit Rungkasiri

ANNEX II

**CONVENTION BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE UNITED
KINGDOM OF GREAT BRITAIN AND NORTHERN IRELAND AND THE
~~GOVERNMENT OF THE KINGDOM OF THAILAND FOR THE~~
AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF
FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON
CAPITAL GAINS**

[Initialled on behalf of the
Government of the United
Kingdom of Great Britain
and Northern Ireland]

[Initialled on behalf of the
Government of the
Kingdom of Thailand]

The Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland
and the Government of the Kingdom of Thailand;

Desiring to conclude a new Convention for the avoidance of double taxation and
the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital gains;

Have agreed as follows:

ARTICLE 1

Persons covered

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

ARTICLE 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital gains imposed on behalf of a Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital gains all taxes imposed on total income, or on elements of income, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property and taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.

3. The existing taxes to which this Convention shall apply are in particular:

a) in the United Kingdom:

- (i) the income tax;
- (ii) the corporation tax; and
- (iii) the capital gains tax;

(hereinafter referred to as "United Kingdom tax");

b) in Thailand:

- (i) the income tax; and
- (ii) the petroleum income tax;

(hereinafter referred to as "Thai tax").

4. This Convention shall also apply to any identical or substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of this Convention in addition to, or in place of, the existing taxes. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their taxation laws.

ARTICLE 3

General definitions

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:
 - a) the term "United Kingdom" means Great Britain and Northern Ireland, including any area outside the territorial sea of the United Kingdom designated under its laws concerning the Continental Shelf and in accordance with international law as an area within which the rights of the United Kingdom with respect to the sea bed and subsoil and their natural resources may be exercised;
 - b) the term "Thailand" means the territory of the Kingdom of Thailand, including its internal waters, its territorial sea, and any maritime areas over which the Kingdom of Thailand has sovereign rights or jurisdiction under international law;
 - c) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean the United Kingdom or Thailand, as the context requires;
 - d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons as well as any entity treated as a taxable unit under the taxation laws in force in either Contracting State;
 - e) the term "company" means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes;
 - f) the term "enterprise" applies to the carrying on of any business;
 - g) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
 - h) the term "tax" means United Kingdom tax or Thai tax as the context requires;

- i) the term “international traffic” means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
- j) the term “competent authority” means:
 - (i) in the United Kingdom, the Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs or their authorised representative;
 - (ii) in Thailand, the Minister of Finance or his authorised representative;
- k) the term “national” means:
 - (i) in relation to the United Kingdom, any British citizen, or any British subject not possessing the citizenship of any other Commonwealth country or territory, provided he has the right of abode in the United Kingdom; and any legal person, partnership, association or other entity deriving its status as such from the laws in force in the United Kingdom;
 - (ii) in relation to Thailand, any individual possessing the nationality of Thailand and any legal person, partnership, association and any other entity deriving its status as such from the laws in force in Thailand;
- l) the term “business” includes the performance of professional services and of other activities of an independent character.

2. As regards the application of this Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which this Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that State prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

ARTICLE 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means ~~any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by~~ reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature, and also includes that State and any political subdivision or local authority thereof. This term, however, does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income or capital gains from sources in that State.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

- a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
- b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;
- c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident only of the State of which he is a national;
- d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1 of this Article a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then the competent authorities of the Contracting States shall endeavour to settle the question by mutual agreement. If the competent authorities do not reach such an agreement, that person shall not be entitled to claim any benefit provided by this Convention, except those provided by paragraph 1 of Article 22, Article 24 and Article 25 of the Convention.

ARTICLE 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term “permanent establishment” means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term “permanent establishment” includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) a warehouse, in relation to a person providing storage facilities for others; and
- g) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. The term “permanent establishment” shall also include:

- a) a building site, a construction, installation or assembly project or supervisory activities in connection therewith, where such site, project or activities last for more than 183 days;
- b) the furnishing of services including consultancy services by a resident of one of the Contracting States through employees or other personnel, where activities of that nature continue for the same or a connected project within the other Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period;
- c) the furnishing of services, including consultancy services, in a Contracting State by an individual who is a resident of the other Contracting State, if that individual is present in the first-mentioned Contracting State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days within any twelve-month period.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

- a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
- b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
- c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
- d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
- e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
- f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e) of this paragraph, provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 of this Article applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts on behalf of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 of this Article which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, and conditions are made or imposed between that enterprise and the agent in their commercial and financial relations which differ from those which would have been made between independent enterprises, he will not be considered an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

ARTICLE 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 of this Article shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 of this Article shall also apply to the income from immovable property of an enterprise.

ARTICLE 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the business of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

5. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of a certain percentage of the gross receipts of the enterprise or of the permanent establishment or on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 of this Article shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such a method as may be customary; the method adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

6. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income or capital gains which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

8. For the purposes of this Article the term "profits" does not include income from the operation of ships.

ARTICLE 8

Air transport

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of aircraft in international traffic shall be taxable only in that State....

2. For the purposes of this Article, profits from the operation of aircraft in international traffic include:

- a) profits from the rental on a bareboat basis of aircraft; and
- b) profits from the use, maintenance or rental of containers (including trailers and related equipment for the transport of containers) used for the transport of goods or merchandise;

where such rental or such use, maintenance or rental, as the case may be, is incidental to the operation of aircraft in international traffic.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall also apply to profits from the participation in a pool, a joint business or an international operating agency, but only to so much of the profits so derived as is attributable to the participant in proportion to its share in the joint operation.

ARTICLE 9

Associated enterprises

1. Where:

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State; or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State;

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall, if necessary, consult each other.

ARTICLE 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the dividends is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends. This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares, or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights treated in the same manner as income from shares by the taxation law of the State of which the company making the distribution is a resident, and any other item treated as a distribution under that law.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 of this Convention shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives income or profits from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of income or profits arising in such other State.

6. Nothing in this Convention shall be construed as preventing a Contracting State from imposing tax, according to the laws of that State, on the disposal of profits made by a permanent establishment situated therein at the rate provided for in paragraph 2 of this Article.

7. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the shares or other rights in respect of which the dividend is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the interest is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 10 per cent of the gross amount of the interest if:
 - (i) it is received by any financial institution (including an insurance company);
 - (ii) it is paid in connection with the sale on credit of any industrial, commercial or scientific equipment; or

(iii) it is paid in connection with the sale on credit of any merchandise by one enterprise to another enterprise;

b) 15 per cent of the gross amount of the interest in all other cases.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2 of this Article, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if:

- a) it is derived and beneficially owned by the Government of the other Contracting State, a statutory body thereof, a political subdivision or a local authority thereof, the central bank of that other State, any government agency, or by any financial institution wholly owned by that Government; or
- b) it is paid in respect of a loan made, guaranteed or insured, or any other debt-claim or credit guaranteed or insured by the Government of the other Contracting State, a statutory body thereof, a political subdivision or a local authority thereof, the central bank of that other State, any government agency, or by any financial institution wholly owned by that Government.

The competent authorities of the Contracting States may determine by mutual agreement any other governmental body to which this paragraph shall apply.

4. For the purposes of paragraph 3 of this Article, the term “central bank” means:

- a) in the case of the United Kingdom, the Bank of England;
- b) in the case of Thailand, the Bank of Thailand and the Export-Import Bank of Thailand.

5. The term “interest” as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtor’s profits, and in particular, income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures, as well as income assimilated to income from money lent by the taxation law of the Contracting State in which the income arises. The term shall not include any item which is treated as a dividend under the provisions of Article 10 of this Convention.

6. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 of this Convention shall apply.

7. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

8. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

9. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed:

- a) 5 per cent of the gross amount of the royalties described in subparagraph a) of paragraph 3 of this Article;
- b) 8 per cent of the gross amount of the royalties described in subparagraph b) of paragraph 3 of this Article; and
- c) 15 per cent of the gross amount of the royalties described in subparagraph c) of paragraph 3 of this Article.

3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration:

- a) for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work (including motion pictures and works on film, tape or other means of reproduction for use in connection with radio or television broadcasting);
- b) for the use of or the right to use industrial, commercial or scientific equipment; or
- c) for the use of, or the right to use, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information concerning industrial, commercial or scientific experience.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 of this Convention shall apply.

5. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties paid exceeds, for whatever reason, the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment is situated.

7. No relief shall be available under this Article if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

ARTICLE 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 of this Convention and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:

- a) shares, other than shares in which there is substantial and regular trading on a Stock Exchange, deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State, or
- b) an interest in a partnership or trust the assets of which consist principally of immovable property situated in the other Contracting State, or of shares referred to in sub-paragraph a) of this paragraph,

may be taxed in that other State.

3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise), may be taxed in that other State.

4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic by an enterprise of that State or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that State.

5. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1, 2, 3 and 4 of this Article shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

6. The provisions of paragraph 5 of this Article shall not affect the right of a Contracting State to levy according to its law a tax chargeable in respect of gains from the alienation of any property on a person who is, and has been at any time during the previous six tax years, a resident of that State or on a person who is a resident of that State at any time during the tax year in which the property is alienated.

ARTICLE 14

Income from employment

1. Subject to the provisions of Articles 15, 17, and 18 of this Convention, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

- a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve-month period commencing or ending in the tax year concerned; and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State; and
- c) the remuneration is not borne by a permanent establishment which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State may be taxed in that State.

ARTICLE 15

Directors' fees

~~Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting~~
State in his capacity as, or on behalf of, a member of the board of directors of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 16

Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14 of this Convention, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Articles 7 and 14 of this Convention, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.

3. The provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by an entertainer or a sportsman who is a resident of the other Contracting State if the visit to the first-mentioned Contracting State is substantially supported by public funds of the other Contracting State, including any political subdivision, local authority or statutory body thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer or sportsman is a resident.

ARTICLE 17

Pensions

Subject to the provisions of paragraph 2 of Article 18 of this Convention, pensions and other similar remuneration paid to an individual who is a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

ARTICLE 18

Government service

1.
 - a) Salaries, wages and other similar remuneration paid by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
 - (i) is a national of that State; or
 - (ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2.
 - a) Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this Article, pensions and other similar remuneration paid by, or out of funds created by, a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or subdivision or authority shall be taxable only in that State.
 - b) However, such pensions and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the individual is a resident of, and a national of, that State.
3. The provisions of Articles 14, 15, 16 and 17 of this Convention shall apply to salaries, wages, pensions, and other similar remuneration in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a political subdivision or a local authority thereof.

ARTICLE 19

Students

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

ARTICLE 20

Teachers and researchers

1. An individual who visits one of the Contracting States for a period not exceeding two years for the purpose of teaching or engaging in research at a university, college or other recognised educational institution in that Contracting State and who was immediately before that visit a resident of the other Contracting state, shall be exempted from tax by the first-mentioned Contracting State on any remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date he first visits that State for such purpose.

2. This Article shall only apply to income from research if such research is undertaken by the individual in the public interest and not primarily for the benefit of some other private person or persons.

ARTICLE 21

Other income

1. Items of income beneficially owned by a resident of a Contracting State, wherever arising, which are not dealt with in the foregoing Articles of this Convention, shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 of this Convention, if the beneficial owner of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein and the right or property in respect of which

the income is paid is effectively connected with such permanent establishment. In such case the provisions of Article 7 of this Convention shall apply.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article, items of income of a resident of a Contracting State not dealt with in the foregoing Articles, and arising in the other Contracting State may be taxed in that other State.

ARTICLE 22

Elimination of double taxation

1. Subject to the provisions of the law of the United Kingdom regarding the allowance as a credit against United Kingdom tax of tax payable in a territory outside the United Kingdom (which shall not affect the general principle hereof):

- a) Thai tax payable under the laws of Thailand and in accordance with this Convention, whether directly or by deduction, on profits, income or chargeable gains from sources within Thailand (excluding in the case of a dividend, tax payable in respect of the profits out of which the dividend is paid) shall be allowed as a credit against any United Kingdom tax payable in respect of those profits, that income or those gains;
- b) in the case of a dividend paid by a company which is a resident of Thailand to a company which is a resident of the United Kingdom and which controls directly or indirectly at least 10 per cent of the voting power in the company paying the dividend, the credit shall take into account (in addition to any Thai tax for which credit may be allowed under the provisions of sub-paragraph a) of this paragraph) the Thai tax payable by the company in respect of the profits out of which such dividend is paid.

2. For the purpose of paragraph 1 of this Article, the term "Thai tax payable" shall be deemed to include Thai tax which would, under the laws of Thailand and in accordance with this Convention, have been payable on any income derived from sources in Thailand had the income not been taxed at a reduced rate or exempted from Thai tax in accordance with:

- a) sections 31 and 35(2), (but only to the extent that the exemption or reduction allowed by those provisions would not have been available if those provisions had not been enacted), 33, 34, 35(1) and 35(3) of the Investment Promotion Act B.E. 2520 so far as they were in force on, and have not been modified since, the date of signature of this Convention, or have been modified only in minor respects so as not to affect their general character; or

- b) any other provision which may subsequently be made granting an exemption or reduction of tax which is agreed by the competent authorities of the Contracting States to be of a substantially similar character, if it has not been modified thereafter or has been modified only in minor respects so as not to affect its general character.

The provisions of this paragraph shall only apply for a period of 5 years beginning on the first day of April of the year next following that in which this Convention enters into force. This period may be extended by agreement between the Contracting States.

3. In the case of Thailand, tax payable in the United Kingdom in respect of income or profits derived in the United Kingdom shall be allowed as a credit against any tax payable in Thailand in respect of that income or profits. The credit shall not, however, exceed that part of the tax payable in the United Kingdom as computed before the credit is given, which is appropriate to such item of income or profits.

4. For the purposes of paragraphs 1 and 2 of this Article, profits, income and capital gains owned by a resident of a Contracting State which may be taxed in the other Contracting State in accordance with this Convention shall be deemed to arise from sources in that other State.

ARTICLE 23

Miscellaneous provisions

1. Where under any provision of this Convention any income or gains are relieved from tax in a Contracting State and, under the law in force in the other Contracting State a person, in respect of that income or those gains, is subject to tax by reference to the amount thereof which is remitted to or received in that other State and not by reference to the full amount thereof, then the relief to be allowed under this Convention in the first-mentioned State shall apply only to so much of the income or gains as is taxed in the other State.

2. An item of income, profit or gain derived through a person that is fiscally transparent under the laws of either Contracting State shall be considered to be derived by a resident of a Contracting State to the extent that the item is treated for the purposes of the taxation law of such Contracting State as the income, profit or gain of a resident.

ARTICLE 24

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances, in particular with respect to residence, are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 8 or 9 of Article 11, or paragraph 5 or 7 of Article 12 of this Convention apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

5. Nothing contained in this Article shall be construed as obliging either Contracting State to grant to individuals not resident in that State any of the personal allowances, reliefs and reductions for tax purposes which are granted to individuals so resident or to its nationals.

6. The provisions of this Article shall apply only to the taxes which are the subject of this Convention.

ARTICLE 25

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 24 of this Convention, to that of the Contracting State of which he is a national.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with this Convention.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs.

ARTICLE 26

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is foreseeably relevant for carrying out the provisions of this Convention or to the administration or enforcement of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes covered by this Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to this Convention, in particular, to prevent fraud and to facilitate the administration of statutory provisions against legal avoidance. The exchange of information is not restricted by Article 1 of this Convention.

2. Any information received under paragraph 1 of this Article by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) concerned with the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, the determination of appeals in relation to the taxes covered by this Convention, or the oversight of the above. ~~Such persons or authorities shall use the information only for such purposes.~~ They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

3. In no case shall the provisions of paragraphs 1 and 2 of this Article be construed so as to impose on a Contracting State the obligation: *

- a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
- b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
- c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information the disclosure of which would be contrary to public policy.

ARTICLE 27

Members of diplomatic and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

ARTICLE 28

Entry into force

1. Each of the Contracting States shall notify the other, through diplomatic channels, of the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention. This Convention shall enter into force on the date of the later of these notifications and shall thereupon have effect:

a) in the United Kingdom:

- (i) in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6th April next following the date on which this Convention enters into force;
- (ii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1st April next following the date on which this Convention enters into force; and

b) in Thailand:

- (i) in respect of taxes withheld at source, on amounts of income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force; and
- (ii) in respect of other taxes on income, on such taxes chargeable for any tax year or accounting period, beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

2. The Convention between the United Kingdom and the Kingdom of Thailand signed at Bangkok on 18 February 1981 shall cease to be effective from the dates on which this Convention has effect in accordance with paragraph 1 of this Article and shall terminate absolutely on the last such date.

ARTICLE 29

Termination

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate this Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year beginning after the expiry of five years from the date of entry into force of this Convention. In such event, this Convention shall cease to have effect:

a) in the United Kingdom:

- (i) in respect of income tax and capital gains tax, for any year of assessment beginning on or after 6th April next following the date on which the notice is given;
- (ii) in respect of corporation tax, for any financial year beginning on or after 1st April next following the date on which the notice is given;

b) in Thailand:

- (i) in respect of taxes withheld at source, on amounts of income derived on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and
- (ii) in respect of other taxes on income, on such taxes chargeable for any tax year or accounting period beginning on or after 1st January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF, the undersigned, being duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

DONE in duplicate at this day of 20.....
Year of the Christian Era in the English and Thai languages, both texts being equally authoritative.

For the Government of the
United Kingdom of Great
Britain and Northern Ireland:

For the Government of the
Kingdom of Thailand:

EXCHANGE OF NOTES

[Place], [Date], 200.

Excellency:

I have the honour to refer to the Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Thailand for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital Gains which was signed today (hereinafter referred to as "the Convention") and to make, on behalf of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the following proposals:

With reference generally to the application of this Convention (including these Notes),

It is understood that the term "profits" includes "income";

With reference to paragraph 5 of Article 5 (Permanent establishment)

It is understood that a person who does not have the formal authority to conclude contracts on behalf of the enterprise will nevertheless be treated as possessing such authority if he habitually solicits and secures orders for that enterprise.

With reference to Article 7 (Business profits)

It is understood that where a resident of the United Kingdom is a member of a partnership established under the laws of Thailand, nothing in this Convention shall prevent the United Kingdom from taxing that resident on his share of any income, profits or gains of that partnership.

With reference to Article 8 (Air transport)

It is understood that should the Kingdom of Thailand conclude a double taxation convention with any other country which provides for taxation only in the country of residence of enterprises engaged in the operation of ships in international traffic, then Thailand will, at an early opportunity, reopen negotiations with the United Kingdom with a view to the conclusion of a Protocol which would provide such tax treatment.

With reference to paragraph 2 of Article 9 (Associated enterprises)

It is understood that where either Contracting State makes a corresponding adjustment, it will do so in accordance with the provisions of its domestic law.

With reference to paragraph 1 of Article 20 (Teachers and researchers)

It is understood that an individual will be regarded as having the purpose of teaching or engaging in research in a Contracting State only if his appointment was arranged before his visit to that State.

With reference to paragraphs 1 and 3 of Article 22 (Elimination of double taxation)

It is understood that:

- a) where gains may be taxed by a Contracting State by reason only of paragraph 6 of Article 13, that Contracting State and not the other Contracting State shall eliminate double taxation in accordance with the methods set out in paragraphs 1 and 3 of the Article as if the gains arose from sources in that other Contracting State.
- b) where gains may be taxed by a Contracting State by reason of paragraphs 1, 2, or 3 of Article 13, the other Contracting State not the first-mentioned Contracting State shall eliminate double taxation in accordance with the methods set out in paragraphs 1 and 3 of the Article.

With reference to paragraph 2 of Article 23 (Miscellaneous provisions)

It is understood that where an item of income, profit or gain is derived through a person which is a resident of a Contracting State the provisions of the paragraph shall not prevent that Contracting State from taxing the item as the income, profit or gain of that person.

It is further understood that, where, by virtue of the paragraph, an item of income, profit or gain is considered by a Contracting State to be derived by a person who is a resident of that Contracting State, and the same item is considered by the other Contracting State to be derived by that person or by a person who is a resident of that other Contracting State, the paragraph shall not prevent either Contracting State from taxing the item as the income, profit or gain of the person considered by that State to have derived the item of income, profit or gain.

If the foregoing proposals are acceptable to the Government of the Kingdom of Thailand, I have the honour to suggest that the present note and Your Excellency's reply to that effect should be regarded as constituting an agreement between the two Governments in this matter, which shall enter into force at the same time as the Convention.

I avail myself of this opportunity to extend to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

[UK SIGNATURE]

[Place], [Date], 200.

Excellency:

I have the honour to acknowledge receipt of Your Excellency's Note of today's date which in translation reads as follows:

"I have the honour to refer to the Convention between the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland and the Government of the Kingdom of Thailand for the Avoidance of Double Taxation and the Prevention of Fiscal Evasion with respect to Taxes on Income and on Capital Gains which was signed today (hereinafter referred to as "the Convention") and to make, on behalf of the Government of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, the following proposals:

With reference generally to the application of this Convention (including these Notes),

It is understood that the term "profits" includes "income";

With reference to paragraph 5 of Article 5 (Permanent establishment)

It is understood that a person who does not have the formal authority to conclude contracts on behalf of the enterprise will nevertheless be treated as possessing such authority if he habitually solicits and secures orders for that enterprise.

With reference to Article 7 (Business profits)

It is understood that where a resident of the United Kingdom is a member of a partnership established under the laws of Thailand, nothing in this Convention shall prevent the United Kingdom from taxing that resident on his share of any income, profits or gains of that partnership.

With reference to Article 8 (Air transport)

It is understood that should the Kingdom of Thailand conclude a double taxation convention with any other country which provides for taxation only in the country of residence of enterprises engaged in the operation of ships in international traffic, then Thailand will, at an early opportunity, reopen negotiations with the United Kingdom with a view to the conclusion of a Protocol which would provide such tax treatment.

With reference to paragraph 2 of Article 9 (Associated enterprises)

It is understood that where either Contracting State makes a corresponding adjustment, it will do so in accordance with the provisions of its domestic law.

With reference to paragraph 1 of Article 20 (Teachers and researchers)

It is understood that an individual will be regarded as having the purpose of teaching or engaging in research in a Contracting State only if his appointment was arranged before his visit to that State.

With reference to paragraphs 1 and 3 of Article 22 (Elimination of double taxation)

It is understood that:

- a) where gains may be taxed by a Contracting State by reason only of paragraph 6 of Article 13, that Contracting State and not the other Contracting State shall eliminate double taxation in accordance with the methods set out in paragraphs 1 and 3 of the Article as if the gains arose from sources in that other Contracting State.
- b) where gains may be taxed by a Contracting State by reason of paragraphs 1, 2, or 3 of Article 13, the other Contracting State not the first-mentioned Contracting State shall eliminate double taxation in accordance with the methods set out in paragraphs 1 and 3 of the Article.

With reference to paragraph 2 of Article 23 (Miscellaneous provisions)

It is understood that where an item of income, profit or gain is derived through a person which is a resident of a Contracting State the provisions of the paragraph shall not prevent that Contracting State from taxing the item as the income, profit or gain of that person.

It is further understood that, where, by virtue of the paragraph, an item of income, profit or gain is considered by a Contracting State to be derived by a person who is a resident of that Contracting State, and the same item is considered by the other Contracting State to be derived by that person or by a person who is a resident of that other Contracting State, the paragraph shall not prevent either Contracting State from taxing the item as the income, profit or gain of the person considered by that State to have derived the item of income, profit or gain.

If the foregoing proposals are acceptable to the Government of the Kingdom of Thailand, I have the honour to suggest that the present note and Your Excellency's reply to that effect should be regarded as constituting an agreement

between the two Governments in this matter, which shall enter into force at the same time as the Convention.”

The foregoing proposals being acceptable to the Government of the Kingdom of Thailand, I have the honour to confirm that your note and this reply shall be regarded as constituting an agreement between the two Governments in this matter which shall enter into force at the same time as the Convention.

I avail myself of this opportunity to extend to Your Excellency the assurance of my highest consideration.

[THAILAND SIGNATURE]

ร่างคำเสนอขุสัญญาฯ ฉบับลงนามย่อ

อนุสัญญา

ระหว่างรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ

และ

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร

ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน

รัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือและรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

มีความปรารถนาที่จะทำอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน และการป้องกันการเลี่ยง-
รัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุนฉบับใหม่

ได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

ข้อบ่งชี้ด้านบุคคล

อนุญาตให้ใช้บังคับแก่บุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ

ข้อ ๒ ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

๑. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุนที่บังคับจัดเก็บในนามของรัฐผู้ทำสัญญาหรือในนามของส่วนราชการหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น โดยไม่คำนึงถึงวิธีการเรียกเก็บ

๒. ภาษีทั้งปวงที่ตั้งบังคับจัดเก็บจากเงินได้ทั้งสิ้น หรือจากองค์ประกอบของเงินได้ รวมทั้งภาษีที่เก็บจากผลได้จากการจำหน่ายสิ่งหาริมทรัพย์หรืออสังหาริมทรัพย์ และภาษีที่เก็บจากยอดรวมของเงินค่าจ้างหรือเงินเดือนซึ่งวิสาหกิจเป็นผู้จ่าย ให้ถือว่าเป็นภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน

๓. ภาษีที่จัดเก็บอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งอนุสัญญานี้จะใช้บังคับโดยเฉพาะ ได้แก่

(ก) ในกรณีสหราชอาณาจักร

(๑) ภาษีเงินได้

(๒) ภาษินิติบุคคล และ

(๓) ภาษีผลได้จากทุน

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “ภาษีสหราชอาณาจักร”)

(ข) ในกรณีประเทศไทย

(๑) ภาษีเงินได้ และ

(๒) ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม

(ต่อไปในที่นี้จะเรียกว่า “ภาษีไทย”)

๔. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับแก่ภาษีใดๆ ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญซึ่งใช้บังคับหลังจากวันที่ลงนามในอนุสัญญานี้ เป็นการเพิ่มเติมจาก หรือแทนที่ภาษีที่มีอยู่ในปัจจุบัน เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะได้แจ้งให้กันและกันทราบถึงความเปลี่ยนแปลงที่สำคัญใดๆ ซึ่งได้มีขึ้นในกฎหมายภาษีอากรของแต่ละรัฐ

ข้อ ๓
บทนิยามทั่วไป

๑. เว้นแต่บริบทจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่นในอนุสัญญานี้

- (ก) คำว่า “สหราชอาณาจักร” หมายถึง บริเตนใหญ่ และไอร์แลนด์เหนือรวมถึงพื้นที่ใดๆ ที่อยู่นอกทะเลอาณาเขตของสหราชอาณาจักร ซึ่งกำหนดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับไหล่ทวีปและตามกฎหมายระหว่างประเทศว่าเป็นพื้นที่ซึ่งสหราชอาณาจักรอาจใช้สิทธิในส่วนที่เกี่ยวกับพื้นดินท้องทะเลและดินใต้ผิวและทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้นๆ ได้
- (ข) คำว่า “ประเทศไทย” หมายถึง ดินแดนของราชอาณาจักรไทยรวมถึงน่านน้ำภายในของราชอาณาจักรไทย ทะเล อาณาเขตของราชอาณาจักรไทย และเขตทางทะเลใดๆ ซึ่งราชอาณาจักรไทยมีสิทธิอธิปไตยหรือเขตอำนาจประเทศ
- (ค) คำว่า “รัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง” และ “รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง” หมายถึง สหราชอาณาจักรหรือประเทศไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด
- (ง) คำว่า “บุคคล” รวมถึงบุคคลธรรมดา บริษัท และคณะบุคคลอื่นใดรวมถึงหน่วยงานใดๆ ซึ่งถือว่าเป็นหน่วยทางภาษีภายใต้กฎหมายภาษีอากรที่บังคับใช้ในรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ
- (จ) คำว่า “บริษัท” หมายถึง นิติบุคคล หรือหน่วยใด ๆ ซึ่งถือว่าเป็นนิติบุคคลเพื่อความมุ่งประสงค์ในทางภาษี
- (ฉ) คำว่า “วิสาหกิจ” บังคับใช้กับการดำเนินการประกอบธุรกิจใดๆ
- (ช) คำว่า “วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง” และ “วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง” หมายความว่า วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง และวิสาหกิจที่ดำเนินการโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- (ซ) คำว่า “ภาษี” หมายถึง ภาษีสหราชอาณาจักร หรือภาษีไทย แล้วแต่บริบทจะกำหนด

(ณ) คำว่า "การจราจรระหว่างประเทศ" หมายถึง การขนส่งทางเรือหรือทาง

อากาศยานซึ่งดำเนินการโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ยกเว้น

เมื่อเรือหรืออากาศยานได้มีการดำเนินงานระหว่างสถานที่ต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในรัฐ

ผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเท่านั้น

(ญ) คำว่า "เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ" หมายถึง

(๑) ในกรณีของสหราชอาณาจักร อธิบดีสรรพากรและศุลกากรหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(๒) ในกรณีของประเทศไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้แทนที่ได้รับมอบอำนาจ

(ฎ) คำว่า "คนชาติ" หมายถึง

(๑) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับสหราชอาณาจักร คนชาติบริติช หรือคนบริติชใดๆ ซึ่งไม่ถือสัญชาติของประเทศเครือจักรภพหรือดินแดนเครือจักรภพอื่นใด โดยมีข้อแม้ว่าบุคคลผู้นั้นมีสิทธิตั้งถิ่นฐานอยู่ในสหราชอาณาจักรและนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคม หรือคณะบุคคลอื่นใด ที่ได้รับสถานภาพของตนเช่นนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในสหราชอาณาจักร

(๒) ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับประเทศไทย บุคคลธรรมดาทั้งปวงที่มีสัญชาติไทย และนิติบุคคล ห้างหุ้นส่วน สมาคมและหน่วยอื่นใดที่ได้รับสถานภาพเช่นนั้นตามกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในประเทศไทย

(ฏ) คำว่า "ธุรกิจ" รวมถึงการดำเนินการให้บริการวิชาชีพและกิจกรรมอื่นในลักษณะอิสระ

๒. ในการใช้บังคับบทบัญญัติของอนุสัญญาในเวลาใด ๆ โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง คำใด ๆ ที่มีได้นิยามไว้ในอนุสัญญานี้ให้มีความหมายตามที่คำนั้นมีอยู่ในขณะนั้นตามกฎหมายของรัฐนั้น เพื่อความมุ่งประสงค์ของการเก็บภาษีที่อนุสัญญานี้ใช้บังคับ เว้นแต่บริบทจะกำหนดเป็นอย่างอื่น ความหมายใด ๆ ภายใต้กฎหมายภาษีที่ใช้บังคับอยู่ในรัฐนั้น จะมีผลบังคับเหนือคำจำกัดความภายใต้กฎหมายอื่นของรัฐนั้น

ข้อ ๔ ผู้มีถิ่นที่อยู่

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง" หมายถึง บุคคลใดๆ ผู้ซึ่งภายใต้กฎหมายของรัฐนั้น มีหน้าที่เสียภาษีในรัฐนั้น โดยเหตุแห่งการมีภูมิลำเนา ถิ่นที่อยู่ สถานจัดการ สถานที่ก่อตั้ง หรือโดยเกณฑ์อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน และรวมถึงรัฐนั้นและส่วนราชการใดๆ หรือองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่นใดๆ ของรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม คำนี้มีให้รวมถึงบุคคลใดๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องเสียภาษีให้รัฐนั้นด้วยเหตุเฉพาะการมีเงินได้หรือผลได้จากทุนจากแหล่งในรัฐนั้นแต่เพียงอย่างเดียว

๒. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ บุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้กำหนดสถานภาพของบุคคลดังกล่าวดังต่อไปนี้

- (ก) ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เฉพาะในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวร ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่ถาวรในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เฉพาะในรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีความสัมพันธ์ทางส่วนตัวและทางเศรษฐกิจใกล้ชิดกว่า (ศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญ)
- (ข) ถ้าไม่อาจกำหนดรัฐซึ่งบุคคลนั้นมีศูนย์กลางของผลประโยชน์อันสำคัญหรือถ้าบุคคลนั้นไม่มีที่อยู่ถาวรในรัฐใดรัฐหนึ่ง ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เฉพาะในรัฐที่บุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัย
- (ค) ถ้าบุคคลนั้นมีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐหรือไม่มีที่อยู่เป็นปกติวิสัยในทั้งสองรัฐ ให้ถือว่าบุคคลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เฉพาะในรัฐที่บุคคลนั้นเป็นคนชาติ
- (ง) ถ้าบุคคลนั้นเป็นคนชาติของทั้งสองรัฐหรือไม่เป็นคนชาติของทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน

๓. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ บุคคลนอกเหนือจากบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐพยายามแก้ไขปัญหาโดยความตกลงร่วมกัน ถ้าเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจไม่สามารถบรรลุข้อตกลง บุคคลนั้นจะไม่ได้รับสิทธิในการอ้างสิทธิประโยชน์ใดๆ ที่กำหนดโดยอนุสัญญานี้ ยกเว้นที่กำหนดไว้โดยวรรค ๑ ของข้อ ๒๒ ข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ของอนุสัญญา

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

๑. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งอนุสัญญานี้ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" หมายถึง สถานธุรกิจประจำซึ่งวิสาหกิจใช้ประกอบธุรกิจทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
๒. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" โดยเฉพาะให้รวมถึง
 - (ก) สถานจัดการ
 - (ข) สาขา
 - (ค) สำนักงาน
 - (ง) โรงงาน
 - (จ) โรงช่าง
 - (ฉ) คลังสินค้า ในส่วนที่เกี่ยวกับบุคคลซึ่งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บรักษาสินค้าสำหรับบุคคลอื่น และ
 - (ช) เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือบ่อก๊าซ เหมืองหิน หรือสถานที่อื่นใดที่ใช้ในการขุดค้นทรัพยากรธรรมชาติ
๓. คำว่า "สถานประกอบการถาวร" รวมถึง
 - (ก) ที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง โครงการประกอบหรือโครงการติดตั้ง หรือกิจกรรมตรวจควบคุมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับโครงการดังกล่าว ซึ่งที่ตั้ง โครงการหรือกิจกรรมนั้นดำรงอยู่เป็นเวลากว่า ๑๘๓ วัน
 - (ข) การให้บริการรวมถึง บริการให้คำปรึกษาโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งผ่านลูกจ้างหรือบุคลากรอื่น ทั้งนี้ กิจกรรมนั้นต้องดำเนินติดต่อกันสำหรับโครงการเดียวกันหรือโครงการที่เกี่ยวข้องภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นระยะเวลาเดียวหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ
 - (ค) การให้บริการรวมถึงบริการให้คำปรึกษาในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง โดยบุคคลธรรมดาผู้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกเพื่อวัตถุประสงค์เพื่อการให้บริการนั้นเป็นระยะเวลาเดียวหรือหลายระยะเวลารวมกันเกินกว่า ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ
๔. แม้จะมีบทบัญญัติก่อน ๆ ของข้อนี้อยู่ คำว่า "สถานประกอบการถาวร" ไม่ให้ถือว่ารวมถึง

- (ก) การใช้สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษาการจัดแสดง หรือการส่งมอบของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ
- (ข) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการเก็บรักษา การจัดแสดง หรือการส่งมอบ
- (ค) การเก็บรักษามูลภัณฑ์ของสิ่งของหรือสินค้าซึ่งเป็นของวิสาหกิจ เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์แห่งการแปรรูปโดยอีกวิสาหกิจหนึ่ง
- (ง) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการจัดซื้อของหรือสินค้าหรือเพื่อรวบรวมข้อสนเทศเพื่อวิสาหกิจนั้น
- (จ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการดำเนินกิจกรรมอื่นซึ่งมีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบให้แก่วิสาหกิจนั้น
- (ฉ) การมีสถานธุรกิจประจำไว้เพียงเพื่อการประกอบกิจกรรมที่กล่าวถึงในอนุวรรค (ก) ถึง (จ) ของวรรคนี้รวมกัน โดยมีเงื่อนไขว่า กิจกรรมทั้งหมดของสถานธุรกิจประจำซึ่งเป็นผลมาจากการรวมเข้ากันนี้มีลักษณะเป็นการเตรียมการหรือเป็นส่วนประกอบ

๕. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ เมื่อบุคคลนอกเหนือจากตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระซึ่งอยู่ในบังคับของวรรค ๖ ของข้อนี้ กระทำการในนามของวิสาหกิจ และมีและใช้อย่างเป็นปกติวิสัยในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งนั้นซึ่งอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น ให้ถือว่าวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในรัฐนั้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมใดๆที่บุคคลนั้นกระทำเพื่อวิสาหกิจนั้น เว้นไว้แต่ว่ากิจกรรมต่างๆของบุคคลนั้นจำกัดอยู่แต่เฉพาะที่กล่าวถึงในวรรค ๔ ของข้อนี้ ซึ่งถ้าได้กระทำการโดยผ่านสถานธุรกิจประจำ สถานธุรกิจประจำนี้จะไม่ก่อให้เกิดสถานประกอบการถาวรภายใต้บทบัญญัติของวรรคนั้น

๖. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะไม่ถือว่ามิได้มีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เพียงเพราะว่าวิสาหกิจดังกล่าวดำเนินธุรกิจของรัฐหนึ่งนั้น โดยผ่านทางนายหน้า ตัวแทนการค้าทั่วไป หรือตัวแทนอื่นใดที่มีสถานภาพเป็นอิสระ โดยมีเงื่อนไขว่าบุคคลเช่นนั้นได้กระทำการอันเป็นปกติแห่งธุรกิจของตน อย่างไรก็ตาม เมื่อกิจกรรมของตัวแทนดังกล่าวได้กระทำทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมดในนามวิสาหกิจนั้น และได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจนั้นกับตัวแทนในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์และการเงินซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ บุคคลเช่นนั้นจะไม่ถือเป็นตัวแทนที่มีสถานภาพเป็นอิสระตามความหมายของวรรคนี้

๗. ข้อเท็จจริงที่ว่าบริษัทหนึ่งซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ควบคุมหรือถูกควบคุมโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือซึ่งประกอบธุรกิจในอีกรัฐหนึ่งนั้น (ไม่ว่าจะผ่านสถานประกอบการถาวรหรือไม่ก็ตาม) มิเป็นเหตุให้บริษัทหนึ่งบริษัทใดเป็นสถานประกอบการถาวรของอีกบริษัทหนึ่ง

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

๑. เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับจากอสังหาริมทรัพย์ (รวมทั้งเงินได้จากการเกษตรหรือการป่าไม้) ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. คำว่า "อสังหาริมทรัพย์" ให้มีความหมายซึ่งคำนั้นมียุติตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่ คำนี้ไม่ว่ากรณีใดจะรวมถึงทรัพย์สินอันเป็นเครื่องอุปกรณ์ของอสังหาริมทรัพย์ ปศุสัตว์ และเครื่องมือที่ใช้ในการเกษตรและป่าไม้ สิทธิที่อยู่ในบังคับของบทบัญญัติของกฎหมายทั่วไปว่าด้วยทรัพย์สินที่เป็นที่ดิน สิทธิเก็บกินในอสังหาริมทรัพย์ และสิทธิต่าง ๆ ที่จะได้รับชำระตามจำนวนที่เปลี่ยนแปลงได้หรือจำนวนตายตัว เพื่อเป็นค่าตอบแทนในการทำงาน หรือสิทธิในการทำงานในชุมแร่ แหล่งแร่ และทรัพยากรธรรมชาติอย่างอื่น ส่วนเรือเดินทะเล และอากาศยาน ไม่ถือว่าเป็นอสังหาริมทรัพย์
๓. บทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ให้ใช้บังคับแก่เงินได้ที่ได้รับจากการใช้โดยตรง การให้เช่า หรือการใช้อสังหาริมทรัพย์ในรูปอื่น
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๓ ของข้อนี้ให้ใช้บังคับแก่เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์ของวิสาหกิจ

ข้อ ๗ กำไรธุรกิจ

๑. กำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้เก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น เว้นไว้แต่ว่าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านทางสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น ถ้าวิสาหกิจนั้นประกอบธุรกิจดังกล่าวแล้ว กำไรของวิสาหกิจอาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่ง แต่ต้องเก็บจากกำไรเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของสถานประกอบการถาวรเท่านั้น
๒. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๓ ของข้อนี้ ในกรณีที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งโดยผ่านสถานประกอบการถาวรซึ่งตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น ในแต่ละรัฐผู้ทำสัญญาให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวรนั้นในส่วนที่พึงคาดหวังได้ว่าสถานประกอบการถาวรนั้นจะได้รับ ถ้าสถานประกอบการถาวรนั้นเป็นวิสาหกิจอิสระอันแยกต่างหากและประกอบกิจการเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันภายใต้ภาวะเช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกัน และติดต่ออย่างเป็นอิสระโดยสิ้นเชิงกับวิสาหกิจ ซึ่งตนเป็นสถานประกอบการถาวรนั้น
๓. ในการกำหนดกำไรของสถานประกอบการถาวร จะยอมให้หักค่าใช้จ่าย ซึ่งมีขึ้นเพื่อความมุ่งประสงค์ของธุรกิจของสถานประกอบการถาวรนั้น รวมถึงค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าจะมีขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรนั้นตั้งอยู่หรือที่อื่น
๔. มิให้ถือว่ากำไรเป็นของสถานประกอบการถาวร โดยเหตุผลเพียงว่าสถานประกอบการถาวรนั้นซื้อสิ่งของหรือสินค้าเพื่อวิสาหกิจ
๕. หากเป็นประเพณีในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้กำหนดกำไรอันเป็นของสถานประกอบการถาวรโดยอาศัยมูลฐานอัตราส่วนร้อยละตามสมควรของยอดรายรับก่อนหักรายจ่ายของวิสาหกิจหรือของสถานประกอบการถาวร หรือโดยอาศัยมูลฐานแห่งการปันส่วนผลกำไรทั้งปวงของวิสาหกิจให้แก่ส่วนต่าง ๆ ของวิสาหกิจภายหลังจากได้ดำเนินการตามกฎหมายภายในทั้งหมดแล้ว มิให้ ข้อความในวรรค ๒ ของข้อนี้ ตัดหนทางรัฐผู้ทำสัญญานั้น ในการกำหนดกำไรเพื่อเก็บภาษีโดยวิธีอันเป็นประเพณีของรัฐผู้ทำสัญญานั้น อย่างไรก็ดีตาม วิธีที่เลือกใช้ต้องเป็นไปเป็นไปในลักษณะที่ผลอันเกิดขึ้นเป็นไปตามหลักการซึ่งกำหนดไว้ในข้อนี้

๖. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรคก่อน ๆ ถ้าไรที่จะเป็นของสถานประกอบการถาวรให้กำหนดตามวิธีเดียวกันเป็นปี ๆ ไป เว้นไว้แต่จะมีเหตุผลอันสมควรและเพียงพอที่จะใช้วิธีอื่น
๗. ในกรณีที่ถ้าใครรวมไว้ซึ่งรายการเงินได้หรือผลได้จากทุนซึ่งแยกอยู่ในบังคับของข้ออื่นแห่งอนุสัญญานี้ มิให้บทบัญญัติของข้ออื่นเหล่านั้นถูกกระทบกระเทือนโดยบทบัญญัติของข้อนี้
๘. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ คำว่า "ถ้าไร" มิให้รวมถึงรายได้จากการเดินเรือ

ข้อ ๘

การขนส่งทางอากาศ

๑. ถ้าไรที่วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับการดำเนินการเดินอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น
๒. เพื่อความมุ่งประสงค์ของข้อนี้ ถ้าไรจากการดำเนินการอากาศยาน ในการจราจรระหว่างประเทศ รวมถึง
 - ก) ถ้าไรจากการเช่าอากาศยานโดยไม่มีลูกเรือ และ
 - ข) ถ้าไรจากการใช้ เก็บรักษาหรือเช่าตู้สินค้า (รวมถึงรถพ่วงและอุปกรณ์เกี่ยวเนื่องกับการขนส่งตู้สินค้า) ที่ใช้เพื่อการขนส่งสิ่งของหรือสินค้าทั้งนี้ การเช่าเช่นนั้น หรือการใช้ เก็บรักษาหรือเช่าเช่นนั้นเกี่ยวข้องโดยตรงกับการดำเนินการอากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศ
๓. ให้ใช้บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้บังคับแก่ถ้าไรซึ่งเกิดจากการเข้ากลุ่มการเข้าร่วมในธุรกิจ หรือร่วมในตัวแทนปฏิบัติการระหว่างประเทศด้วย แต่เฉพาะถ้าไรที่ได้รับเพียงเท่าที่พึงถือว่าเป็นของผู้เข้าร่วมดำเนินการตามส่วนของหน้าที่ผู้เข้าร่วมดำเนินการมีอยู่ในการปฏิบัติการร่วมกัน

ข้อ ๙

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

๑. ในกรณีนี้

- (ก) วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง หรือ
- (ข) กลุ่มบุคคลเดียวกันเข้าร่วมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมในการจัดการ การควบคุม หรือร่วมทุนของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งและวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง

และในกรณีใดกรณีหนึ่งได้มีการวางหรือตั้งบังคับเงื่อนไขระหว่างวิสาหกิจทั้งสองในด้านความสัมพันธ์ทางการพาณิชย์หรือการเงิน ซึ่งแตกต่างไปจากเงื่อนไขอันพึงมีระหว่างวิสาหกิจอิสระ ถ้าใด ๆ ซึ่งควรจะมีแก่วิสาหกิจหนึ่ง หากมิได้มีเงื่อนไขเหล่านั้น แต่มิได้มีขึ้นโดยเหตุแห่งเงื่อนไขเหล่านั้น อาจรวมเข้าเป็นกำไรของวิสาหกิจนั้นและเก็บภาษีได้ตามนั้น

๒. ในกรณีที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเก็บภาษีจากกำไรของวิสาหกิจของรัฐนั้นซึ่งได้รวมกำไรของวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่ได้อ้างอิงเก็บภาษีในอีกรัฐหนึ่งนั้นแล้ว และกำไรที่รวมเข้าป็นกำไรซึ่งควรจะเป็นของวิสาหกิจของรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้าเงื่อนไขต่างๆ ที่กำหนดขึ้นระหว่างวิสาหกิจทั้งสองเป็นเงื่อนไขที่ควรจะมีขึ้นระหว่างวิสาหกิจอิสระ รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะต้องปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรเหล่านั้นให้เหมาะสม ในการกำหนดการปรับปรุง เช่นว่านั้นต้องคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วยตามควร และหากจำเป็นให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐปรึกษาหารือซึ่งกันและกัน

ข้อ ๑๐
เงินปันผล

๑. เงินปันผลที่จ่ายโดยบริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม เงินปันผลที่จ่ายนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในและไปตามกฎหมายของรัสนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน ร้อยละ ๑๐ ของเงินปันผลทั้งสิ้น วรรคนี้นจะไม่กระทบกระเทือนการเก็บภาษีจากบริษัทในส่วนที่เกี่ยวกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป
๓. คำว่า "เงินปันผล" ที่ใช้ข้อนี้ หมายถึง เงินได้จากหุ้น หรือสิทธิอื่นๆ อันมีส่วนร่วมอยู่ในผลกำไรซึ่งมีสิทธิเรียกได้ในนี้ รวมทั้งเงินได้จากสิทธิอื่นๆ ในบริษัท ซึ่งถือเป็นลักษณะเดียวกันกับเงินได้จากหุ้นตามกฎหมายของรัฐซึ่งบริษัทผู้ทำการจ่ายเงินเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน และรายการอื่นใดที่ถือเสมือนแบ่งสรรภายใต้กฎหมายนั้น
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในเงินปันผลเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจภายในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลนั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ใน โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น และการถือหุ้นในส่วนที่มีการจ่ายเงินปันผลนั้นเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรเช่นนั้น ในกรณีเช่นนั้นให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ บังคับ
๕. ในกรณีที่บริษัทซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับเงินได้หรือกำไรจากรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นจะไม่บังคับจัดเก็บภาษีใดๆ จากเงินปันผลที่บริษัทจ่าย เว้นแต่ตราบทเท่าที่ได้จ่ายเงินปันผลนั้นให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือตราบทเท่าที่การถือหุ้นในส่วนที่เกี่ยวกับเงินปันผลที่จ่ายนั้นได้เกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในอีกรัฐหนึ่งนั้น และจะไม่กำหนดให้กำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรของบริษัทต้องเสียภาษีกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรร แม้ว่าเงินปันผลที่จ่ายหรือกำไรที่ยังมิได้แบ่งสรรนั้น จะประกอบขึ้นด้วยเงินได้หรือกำไรที่เกิดขึ้นในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนก็ตาม
๖. ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะแปลความเป็นการขัดขวางรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจากการเก็บภาษี ตามกฎหมายของรัสนั้น จากกำไรที่ส่งออกโดยสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัสนั้น ในอัตราที่กำหนดในวรรค ๒ ของข้อนี้

๗. ไม่มีการให้ลดหย่อนภาษีได้ข้อนี้ ถ้ามีความประสงค์หลักหรือหนึ่งในความประสงค์หลัก
ของบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหรือการได้รับมอบหมายเพื่อให้หุ้น หรือสิทธิอื่นๆ ในส่วน
ของเงินปันผลที่จ่ายเพื่อการได้เปรียบจากข้อนี้โดยการกำหนดหรือการได้รับมอบหมายนั้น

ข้อ ๑๑ ดอกเบี้ยย

๑. ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีก
รัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม ดอกเบี้ยเช่นนั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น
และเป็นไปตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำ
สัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน
 - (ก) ร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้น ถ้า
 - (๑) ดอกเบี้ยได้รับโดยสถาบันการเงินใดๆ (รวมทั้งบริษัทประกันภัย)
 - (๒) ดอกเบี้ยที่จ่ายเกี่ยวเนื่องกับสินเชื่อทางการค้าในอุปกรณ์ใดๆ ทางอุตสาหกรรม
พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ หรือ
 - (๓) ดอกเบี้ยที่จ่ายเกี่ยวเนื่องกับสินเชื่อทางการค้าเพื่อสินค้า โดยวิสาหกิจหนึ่งไปยัง
วิสาหกิจอื่น
 - (ข) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบี้ยทั้งสิ้นในกรณีอื่นๆ
๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อนี้ ดอกเบี้ยที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งจะได้
รับยกเว้นภาษีจากรัฐนั้น ถ้า
 - ก) ดอกเบี้ยได้รับและครอบครองผลประโยชน์ โดยรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
องค์กรจัดตั้งตามกฎหมาย ส่วนราชการ หรือ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐ
นั้น ธนาคารกลางของรัฐอีกรัฐหนึ่ง หน่วยงานรัฐบาลใดๆ หรือสถาบันการเงินใดๆ
ที่รัฐบาลเป็นเจ้าของทั้งหมด
 - ข) ดอกเบี้ยที่จ่ายในส่วนของการกู้ยืม ค่าประกัน หรือประกัน หรือ สิทธิเรียกร้อง
ในหนี้ หรือ ค่าประกันหรือประกันเครดิตโดยรัฐบาลของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
องค์กรจัดตั้งตามกฎหมาย ส่วนราชการ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น
ธนาคารกลางของรัฐอีกรัฐหนึ่ง หน่วยงานรัฐบาลใดๆ หรือสถาบันการเงินใดๆ
ที่รัฐเป็นเจ้าของทั้งหมด

เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐอาจกำหนดองค์กรรัฐบาลอื่นใดที่วรรคนี้จะใช้
บังคับโดยความตกลงร่วมกัน

๔. เพื่อความมุ่งประสงค์ของวรรค ๓ ของข้อนี้ คำว่า “ธนาคารกลาง หมายถึง

ก) ในกรณีสหราชอาณาจักร ธนาคารแห่งบริเตนใหญ่

ข) ในกรณีประเทศไทย ธนาคารแห่งประเทศไทย และธนาคารเพื่อการส่งออก-นำเข้าแห่งประเทศไทย

๕. คำว่า “ดอกเบี้ย” ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง เงินได้จากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันจำนองและไม่ว่าจะมีสิทธิร่วมกันในผลกำไรของผู้ให้กู้หรือไม่ และโดยเฉพาะเงินได้จากหลักทรัพย์รัฐบาล และเงินได้จากพันธบัตรหรือหุ้นกู้ รวมทั้งพรีเมียมและรางวัลอันผูกพันกับหลักทรัพย์ พันธบัตร หรือหุ้นกู้เช่นว่านั้น รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกับเงินได้จากการให้กู้ยืมเงินตามกฎหมายภาษีอากรของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งเงินได้นั้นเกิดขึ้น คำนี้จะไม่รวมถึงรายการใดๆ ซึ่งถือเป็นเงินปันผลภายใต้บทบัญญัติของข้อ ๑๐ ของอนุสัญญานี้

๖. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในดอกเบี้ยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และสิทธิเรียกร้องในหนี้ในส่วนที่เกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรนั้น ในกรณีเช่นว่านี้ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ ของอนุสัญญานี้บังคับ

๗. ดอกเบี้ยจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายคือผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายดอกเบี้ยไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ซึ่งหนี้ที่ต้องจ่ายดอกเบี้ยนั้นเกิดขึ้น และดอกเบี้ยนั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร ดอกเบี้ยเช่นว่านั้น จะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งซึ่งสถานประกอบการถาวรมันตั้งอยู่

๘. ในกรณีที่โดยเหตุผลแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนดอกเบี้ยที่จ่ายนั้น เมื่อคำนึงถึงสิทธิเรียกร้องในหนี้ อันเป็นมูลเหตุแห่งการจ่ายดอกเบี้ยแล้ว มีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์หากไม่มีความพันธะเช่นว่านั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินที่กล่าวถึงจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านี้ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

๙. ไม่มีการให้ลดหย่อนภายใต้ข้อนี้ ถ้ามีความประสงค์หลักหรือหนึ่งในความประสงค์หลักของบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหรือการได้รับมอบหมาย เพื่อสิทธิเรียกร้องในหนี้ ในส่วนของดอกเบี้ยที่จ่ายเพื่อการได้เปรียบจากข้อนี้ โดยการกำหนดหรือการได้รับมอบหมายนั้น

ข้อ ๑๒

คำสิทธิ

๑. คำสิทธิที่เกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. อย่างไรก็ตาม คำสิทธิเช่นนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้น และเป็นไปตามกฎหมายของรัฐนั้น แต่ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ของคำสิทธินั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกิน
 - (ก) ร้อยละ ๕ ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น ตามที่ได้ระบุในอนุวรรค ก) ของวรรค ๓ ของข้อนี้
 - (ข) ร้อยละ ๘ ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น ตามที่ได้ระบุในอนุวรรค ข) ของวรรค ๓ ของข้อนี้และ
 - (ค) ร้อยละ ๑๕ ของจำนวนคำสิทธิทั้งสิ้น ตามที่ได้ระบุในอนุวรรค ค) ของวรรค ๓ ของข้อนี้
๓. คำว่า “คำสิทธิ” ที่ใช้ในข้อนี้หมายถึง การจ่ายไม่ว่าชนิดใดๆ ที่ได้รับเป็นค่าตอบแทนเพื่อ
 - (ก) การใช้หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์ (รวมทั้งฟิล์มภาพยนตร์และงานฟิล์ม เทป หรือการกระทำอื่นๆ เพื่อถอดแบบสำหรับการใช้ที่เกี่ยวข้องกับการกระจายเสียงของวิทยุหรือโทรทัศน์)
 - (ข) การใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิทยาศาสตร์ หรือ
 - (ค) การใช้หรือสิทธิในการใช้สิทธิบัตร เครื่องหมายการค้า แบบหรือหุ่นจำลอง แผนผัง สูตรลับหรือกรรมวิธีลับ หรือเพื่อข้อสนเทศเกี่ยวกับประสบการณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือทางวิทยาศาสตร์
๔. บทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ จะไม่ใช้บังคับ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ในคำสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ซึ่งคำสิทธินั้นเกิดขึ้นโดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนที่เกี่ยวข้องกับคำสิทธิที่จ่ายมีส่วนเกี่ยวข้องในประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรเช่นนั้น ในกรณีเช่นนั้น ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ ของอนุสัญญานี้บังคับ

๕. ในกรณีที่โดยเหตุแห่งความสัมพันธ์พิเศษระหว่างผู้จ่ายและเจ้าของผลประโยชน์ หรือระหว่างบุคคลทั้งสองนั้นกับบุคคลอื่น จำนวนค่าสิทธิที่จ่ายนั้น โดยเหตุผลใดๆ ก็ตามมีจำนวนเกินกว่าจำนวนที่พึงตกลงกันระหว่างผู้จ่ายกับเจ้าของผลประโยชน์ หากไม่มีความสัมพันธ์เช่นนั้น บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้บังคับเฉพาะกับเงินที่กล่าวถึงจำนวนหลัง ในกรณีเช่นว่านี้ ส่วนเกินของเงินที่ชำระนั้นให้ยังคงเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐ ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงบทบัญญัติอื่นๆ แห่งอนุสัญญานี้ด้วย

๖. ค่าสิทธิจะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง เมื่อผู้จ่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น อย่างไรก็ตาม ในกรณีบุคคลผู้จ่ายค่าสิทธิไม่ว่าจะเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งหรือไม่ก็ตาม มีสถานประกอบการถาวรในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่ง ซึ่งพันธกรณีที่จะต้องจ่ายค่าสิทธินั้นได้เกิดขึ้น และค่าสิทธินั้นตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร ค่าสิทธิเช่นว่านี้จะถือว่าเกิดขึ้นในรัฐซึ่งสถานประกอบการถาวรมันตั้งอยู่

๗. ไม่มีการให้ลดหย่อนภาษีได้ข้อนี้ ถ้ามีความประสงค์หลักหรือหนึ่งในความประสงค์หลักของบุคคลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดหรือการได้รับมอบหมาย เพื่อสิทธิในส่วน of ค่าสิทธิที่จ่ายเพื่อการได้เปรียบจากข้อนี้ โดยหมายถึงการกำหนดหรือการได้รับมอบหมายนั้น

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

๑. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์ตามที่ระบุไว้ในข้อ ๖ ของอนุสัญญานี้และตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับการจำหน่าย
 - ก) หุ่น นอกเหนือจากหุ่นที่มีการซื้อขายเป็นส่วนใหญ่และเป็นปกติในตลาดหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าหรือส่วนใหญ่ของมูลค่าในทางตรงหรือทางอ้อมจากอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น หรือ
 - ข) ผลประโยชน์ในหุ้นส่วน หรือกองทุน ทรัพย์สินซึ่งประกอบด้วยอสังหาริมทรัพย์ที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งเป็นส่วนใหญ่ หรือหุ้นที่ระบุในอนุวรรค ก) ของวรรคนี้ อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๓. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นส่วนหนึ่งของทรัพย์สินธุรกิจของสถานประกอบการถาวร ซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งผลได้จากการจำหน่ายสถานประกอบการถาวรเหล่านั้น (โดยลำพังหรือรวมกับวิสาหกิจทั้งหมด) อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๔. ผลได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศโดยวิสาหกิจของรัฐนั้น หรืออสังหาริมทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการเดินเรือหรืออากาศยานเหล่านั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้นเท่านั้น
๕. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินใดๆ นอกเหนือจากที่ได้กล่าวไว้ในวรรค ๑, ๒, ๓ และ ๔ ของข้อนี้ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งผู้จำหน่ายเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในเท่านั้น
๖. บทบัญญัติในวรรค ๕ ของข้อนี้ จะไม่กระทบกระเทือนต่อสิทธิของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่จะจัดเก็บภาษีตามกฎหมายของตนจากภาษีที่เรียกเก็บในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินใดๆ ของบุคคลที่มีหรือได้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นในระยะเวลา ๖ ปีภาษีก่อนหน้าหรือของบุคคลที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้นในระยะเวลาระหว่างปีภาษีที่ทรัพย์สินได้จำหน่าย

ข้อ ๑๔
เงินได้จากการจ้างงาน

๑. ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของข้อ ๑๕, ๑๗ และ ๑๘ ของอนุสัญญาฯ เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอย่างอื่น ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาฯ หนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงาน จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาฯ นั้น เว้นแต่การจ้างงานนั้นได้กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาฯ อีก รัฐหนึ่ง หากมีการจ้างงานเช่นนั้น ค่าตอบแทนที่ได้รับจากการนั้น อาจเก็บภาษีได้ในรัฐอีก รัฐหนึ่งนั้น

๒. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาฯ หนึ่งได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาฯ อีก รัฐหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรก ถ้า

ก) ผู้รับเงินอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง สำหรับระยะเวลาหนึ่งหรือหลายระยะเวลารวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ ที่เริ่มต้นหรือสิ้นสุดในปีปฏิทินที่เกี่ยวข้องและ

ข) ค่าตอบแทนนั้นจ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้ซึ่งมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่ง และ

ค) ค่าตอบแทนนั้นมิได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร ซึ่งบุคคลที่เป็นนายจ้าง มีอยู่ในอีกรัฐหนึ่ง

๓. แม้จะมีบทบัญญัติก่อนๆ ของข้อนี้ ค่าตอบแทนที่ได้รับในส่วนที่เกี่ยวกับการจ้างงานที่กระทำในเรือหรืออากาศยานที่ใช้ในการจราจรระหว่างประเทศ โดยวิสาหกิจในรัฐผู้ทำสัญญาฯ รัฐหนึ่งอาจเก็บภาษีได้ในรัฐนั้น

ข้อ ๑๕

คำป่วยการของกรรมการ

คำป่วยการของกรรมการและการจ่ายเงินอย่างอื่นที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งได้รับในฐานะหรือในนามสมาชิกในคณะกรรมการของบริษัทซึ่งมีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๑๖

นักแสดงและนักกีฬา

๑. แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๗ และ ๑๔ ของอนุสัญญาฯ เงินได้ที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งได้รับในฐานะนักแสดง อาทิ นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุหรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือในฐานะนักกีฬา จากกิจกรรมส่วนบุคคลของตนที่กระทำในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น
๒. ในกรณีเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่วนบุคคลที่กระทำโดยนักแสดงหรือนักกีฬาในฐานะนักแสดงหรือนักกีฬานั้น มิได้เกิดขึ้นกับตัวนักแสดงหรือนักกีฬา แต่เกิดขึ้นกับบุคคลอื่น แม้จะมีบทบัญญัติของข้อ ๗ และ ๑๔ ของอนุสัญญาฯ เงินได้นั้นอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กิจกรรมของนักแสดงหรือนักกีฬาได้มีการกระทำ
๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ มิให้ใช้บังคับกับเงินได้อันได้รับ เนื่องจากการกระทำกิจกรรมต่างๆ ในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่งของนักแสดงหรือนักกีฬาผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกรัฐหนึ่ง หากการมาเยือนรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกนั้นได้รับการอุดหนุนส่วนใหญ่จากเงินทุนสาธารณะของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง รวมทั้งส่วนราชการใดๆ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นใดๆ หรือองค์กรตามกฎหมาย ในกรณีนี้เงินได้ดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐซึ่งนักแสดงและนักกีฬามีถิ่นที่อยู่เท่านั้น

ข้อ ๑๗
เงินบำนาญ

ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของวรรค ๒ ของข้อ ๑๘ ของอนุสัญญานี้ เงินบำนาญ และ
ค่าตอบแทนอื่นใดที่คล้ายคลึงกัน ที่ได้จ่ายให้แก่บุคคลธรรมดาที่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง
จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

ข้อ ๑๘
งานรัฐบาล

๑. (ก) เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนที่คล้ายคลึงกันที่จ่ายโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบริการที่ให้แก่อุทยาน หรือสวนสาธารณะ หรือองค์การบริหารนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

(ข) อย่างไรก็ตาม เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกันเช่นนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าการให้บริการเกิดขึ้นในรัฐนั้น และบุคคลธรรมดาผู้นั้นมีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ผู้ซึ่ง

(๑) เป็นคนชาติของรัฐนั้น หรือ

(๒) มิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น เพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ที่จะให้บริการนั้น

๒. (ก) โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้ เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกัน ที่จ่ายโดยหรือจ่ายจากกองทุนที่ก่อตั้งขึ้นโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งหรือสวนสาธารณะ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นให้แก่บุคคลธรรมดา เนื่องจากบริการที่ให้แก่อุทยาน สวนสาธารณะ หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นนั้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

(ข) อย่างไรก็ตาม เงินบำนาญและค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกันนั้นจะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง ถ้าบุคคลธรรมดานั้นเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่และเป็นคนชาติของรัฐนั้น

๓. บทบัญญัติของข้อ ๑๔, ๑๕, ๑๖ และ ๑๗ ของอนุสัญญานี้ จะใช้บังคับกับเงินเดือน ค่าจ้าง เงินบำนาญ และค่าตอบแทนอื่นที่คล้ายคลึงกัน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจที่ดำเนินการโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง หรือสวนสาธารณะหรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของรัฐนั้น

ข้อ ๑๙
นักศึกษา

การจ่ายเงินซึ่งนักศึกษาหรือผู้ฝึกงานทางธุรกิจผู้ซึ่งเป็นหรือในทันทีก่อนหน้านี้จะไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเคยเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง และเป็นผู้ซึ่งอยู่ในรัฐที่กล่าวถึงรัฐแรกเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์ในการศึกษาหรือการอบรม ได้รับเพื่อวัตถุประสงค์ในการครองชีพ การศึกษาหรือการฝึกอบรม จะไม่ต้องเสียภาษีในรัฐนั้น โดยมีเงื่อนไขว่าการจ่ายเงินเช่นนั้นเกิดขึ้นจากแหล่งภายนอกรัฐนั้น

ข้อ ๒๐
ครูและนักวิจัย

๑. บุคคลธรรมดาผู้ซึ่งไปเยือนรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี เพื่อความมุ่งประสงค์ในการสอน หรือเพื่อการวิจัยในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาที่เป็นที่ยอมรับในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นและก่อนหน้าที่จะเข้าไปอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญานั้นได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะได้รับยกเว้นภาษีสำหรับค่าตอบแทนใดๆ ในการสอนหรือการวิจัยในรัฐที่กล่าวถึงแรกนั้น เป็นระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี นับจากวันที่ผู้นั้นได้เดินทางเข้าไปในรัฐนั้นเป็นครั้งแรกเพื่อความมุ่งประสงค์ดังกล่าว
๒. ข้อนี้ให้มีผลบังคับกับเงินได้จากการวิจัยเพียงเฉพาะเมื่อการวิจัยนั้นได้ดำเนินการโดยศาสตราจารย์หรือครู เพื่อสาธารณะประโยชน์ และมีได้เพื่อประโยชน์ของเอกชนหรือบุคคลอื่นใดเป็นสำคัญ

ข้อ ๒๑
เงินได้อื่น ๆ

๑. บรรดารายการเงินได้อันเป็นผลประโยชน์ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ไม่ว่าจะเกิดขึ้นที่ใดก็ตาม ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ ของอนุสัญญานี้ จะเก็บภาษีได้เฉพาะในรัฐนั้น

๒. บทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อนี้จะไม่ใช้บังคับกับเงินได้นอกเหนือจากเงินได้จาก อสังหาริมทรัพย์ตามที่บัญญัติไว้ในวรรค ๒ ของข้อ ๖ ของอนุสัญญานี้ ถ้าเจ้าของผลประโยชน์ของเงินได้นั้น เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งประกอบธุรกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง โดยผ่านสถานประกอบการถาวรที่ตั้งอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งนั้น และสิทธิหรือทรัพย์สินในส่วนของเงินได้ที่จ่ายนั้นเกี่ยวข้องกับประการสำคัญกับสถานประกอบการถาวรนั้น ในกรณีเช่นนั้นจะใช้บทบัญญัติของข้อ ๗ ในอนุสัญญานี้

๓. แม้จะมีบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้บรรดารายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ ของอนุสัญญานี้ และเกิดขึ้นในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง อาจเก็บภาษีได้ในอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๒

การจัดการเก็บภาษีซ้อน

๑. ในกรณีของสหราชอาณาจักรและภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติของกฎหมายสหราชอาณาจักรเกี่ยวกับการยอมให้ถือภาษีที่ต้องชำระในดินแดนนอกสหราชอาณาจักรเป็นเครดิตต่อภาษีสหราชอาณาจักร (ซึ่งจะไม่มีผลกระทบต่อหลักเกณฑ์ทั่วไปข้างล่างนี้)

(ก) ภาษีไทยที่ต้องชำระภายใต้กฎหมายไทยและสอดคล้องกับอนุสัญญานี้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยการหัก ณ ที่จ่าย ที่เก็บจากกำไร เงินได้ หรือผลได้จากแหล่งในประเทศไทย (ในกรณีของเงินปันผลไม่รวมถึงภาษีที่ต้องชำระในส่วนของกำไรที่จ่ายเป็นเงินปันผลนั้น) จะยอมให้ถือเป็นเครดิตต่อภาษีใดๆ ของสหราชอาณาจักรในส่วนของกำไร เงินได้และผลได้นั้น

(ข) ในกรณีที่เงินปันผลจ่ายโดยบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยให้กับบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในสหราชอาณาจักรซึ่งควบคุมโดยตรงหรือโดยทางอ้อมอย่างน้อยร้อยละ ๑๐ ของสิทธิออกเสียงในบริษัทผู้จ่ายเงินปันผลนั้น เครดิตจะต้องนำเอาภาษีไทยที่ต้องชำระ (นอกเหนือจากภาษีไทยใดๆ ซึ่งอาจยอมให้ถือเป็นเครดิตแล้วตามบทบัญญัติแห่งอนุวรรค ก. ของวรรคนี้) โดยบริษัทในส่วนที่เกี่ยวกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นมาพิจารณาด้วย

๒. เพื่อความมุ่งประสงค์แห่งวรรค ๑ ของข้อนี้ คำว่า “ภาษีไทยที่ต้องชำระ” ให้ถือว่ารวมถึงภาษีไทยภายใต้กฎหมายไทยและตามอนุสัญญานี้ที่ควรจะต้องชำระจากเงินได้ใดๆ ที่ได้รับจากแหล่งในประเทศไทย ที่ซึ่งเงินได้ไม่ได้เสียภาษีในอัตราลดหย่อนหรือยกเว้นจากภาษีไทยตาม

(ก) มาตรา ๓๑ และ ๓๕ (๒) (เพียงเฉพาะในขอบเขตที่ได้มีการยอมให้ยกเว้นหรือลดตามบทบัญญัติเหล่านี้ ซึ่งจะไม่ได้รับถ้าหากไม่ได้มีการตราบทบัญญัติเช่นว่า) ๓๓, ๓๔, ๓๕ (๑) และ ๓๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการลงทุนพหุศักราช ๒๕๒๐ ตราบเท่าที่มาตราดังกล่าวยังให้อยู่ และมีได้เปลี่ยนแปลงแก้ไขตั้งแต่วันลงนามในอนุสัญญานี้หรือได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพียงเล็กน้อยโดยมิได้มีผลกระทบต่อลักษณะทั่วไปของมาตราดังกล่าว หรือ

- (ข) บทบัญญัติอื่นๆ ซึ่งอาจประกาศใช้ภายหลังเพื่อยกเว้นหรือลดภาษีซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองได้ตกลงยอมรับว่ามีลักษณะคล้ายคลึงกันในสาระสำคัญ ถ้าบทบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขหลังจากนั้นหรือได้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขเพียงเล็กน้อย โดยมีได้มีผลกระทบต่อลักษณะทั่วไปของบทบัญญัตินี้ดังกล่าว

บทบัญญัติของวรรคนี้จะบังคับใช้สำหรับระยะเวลา 5 ปี เริ่มต้นในวันแรกของเดือนเมษายนของปีถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ ระยะเวลานี้อาจขยายได้โดยความตกลงระหว่างรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ

๓. ในกรณีของประเทศไทย ภาษีที่ต้องชำระในสหราชอาณาจักรในส่วนของเงินได้หรือกำไรที่ได้รับในสหราชอาณาจักรจะยอมให้เป็นเครดิตต่อภาษีที่ต้องชำระในประเทศไทยในส่วนของเงินได้หรือกำไรนั้น อย่างไรก็ตามเครดิตจะต้องไม่เกินส่วนของภาษีที่ต้องชำระในสหราชอาณาจักรซึ่งได้คำนวณไว้ก่อนที่จะได้รับเครดิตซึ่งเป็นจำนวนที่เหมาะสมกับรายการเงินได้หรือกำไรนั้น

๔. เพื่อประโยชน์ของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ กำไร เงินได้ หรือผลได้จากทุนอันเป็นของผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาของรัฐหนึ่งซึ่งอาจจะเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งตามอนุสัญญานี้ให้ถือว่าเกิดขึ้นจากแหล่งในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น

ข้อ ๒๓
บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

๑. ภายใต้บทบัญญัติของอนุสัญญานี้ เงินได้หรือผลได้ใดๆ ที่ได้รับการบรรเทาจากภาษีในรัฐผู้ทำสัญญาหนึ่ง และภายใต้กฎหมายที่ใช้บังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง บุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเงินได้หรือผลได้นั้นต้องเสียภาษีโดยจำนวนดังกล่าวซึ่งได้นำส่งหรือได้รับในรัฐอีกรัฐหนึ่งนั้น และไม่ได้เสียโดยจำนวนเต็มเช่นว่านั้น การบรรเทาที่ยอมให้ภายใต้อนุสัญญานี้ในรัฐผู้กล่าวถึงรัฐแรกจะใช้บังคับเฉพาะจำนวนเท่าที่เงินได้ หรือผลได้ ได้เสียภาษีในอีกรัฐหนึ่ง
๒. รายการของเงินได้ กำไร หรือผลได้ที่ได้รับโดยผ่านบุคคลซึ่งได้ปลอดจากการรัษฎากรตามกฎหมายของรัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐจะพิจารณาว่า ได้รับโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญา ในรายการที่ถือว่าเป็นเงินได้ กำไร หรือผลได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่เพื่อวัตถุประสงค์ของกฎหมายภาษีของรัฐผู้ทำสัญญาเช่นว่านั้น

ข้อ ๒๔ การไม่เลือกปฏิบัติ

๑. คนชาติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจาก หรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากร และข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งคนชาติของอีกรัฐหนึ่งโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้มีถิ่นที่อยู่ ถูกหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือปฏิบัติตามในสถานการณ์เดียวกัน
๒. ภาษีอากรเก็บจากสถานประกอบการถาวรซึ่งวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งมีอยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง จะต้องไม่เรียกเก็บในอีกรัฐหนึ่งนั้นโดยเป็นการอนุเคราะห์น้อยกว่าภาษีอากรที่เรียกเก็บจากวิสาหกิจของอีกรัฐหนึ่งนั้นที่ประกอบกิจกรรมอย่างเดียวกัน
๓. เว้นแต่ในกรณีที่ใช้บทบัญญัติของวรรค ๑ ของข้อ ๙ วรรค ๘ และ ๙ ของข้อ ๑๑ หรือวรรค ๕ หรือ ๗ ของข้อ ๑๒ ของอนุสัญญานี้บังคับ ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และการจ่ายเงินอื่น ๆ ที่จ่ายโดยวิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อความมุ่งประสงค์ในการกำหนดกำไรที่พึงเสียภาษีของวิสาหกิจเช่นว่านั้น จะยอมให้หักได้ภายใต้เงื่อนไขเดียวกันเสมือนว่าได้จ่ายให้แก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก
๔. วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งซึ่งมีผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งคนเดียวหรือหลายคนเป็นเจ้าของหรือควบคุมทุนทั้งหมดหรือแต่บางส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม จะไม่ถูกบังคับในรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกให้เสียภาษีอากรใด ๆ หรือปฏิบัติตามข้อกำหนดกฎเกณฑ์ใด ๆ เกี่ยวกับการนั้น อันเป็นการนอกเหนือไปจากหรือเป็นภาระหนักกว่าการเก็บภาษีอากรและข้อกำหนดกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งวิสาหกิจอื่นที่คล้ายคลึงกันของรัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรก ถูกบังคับหรืออาจถูกบังคับให้เสียหรือให้ปฏิบัติตาม
๕. ไม่มีควมใดในข้อนี้ที่จะแปลความเป็นการผูกพันรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดให้ต้องให้แก่บุคคลธรรมดาที่ไม่มีถิ่นที่อยู่ในรัฐนั้น ซึ่งค่าลดหย่อนส่วนบุคคล การบรรเทาภาระและการหักลดใด ๆ ในรัฐของตนเพื่อความมุ่งประสงค์ทางภาษีให้แก่บุคคลธรรมดาผู้มีถิ่นที่อยู่หรือคนชาติ
๖. บทบัญญัติของข้อนี้จะใช้บังคับเฉพาะกับภาษีซึ่งอยู่ในบังคับของอนุสัญญานี้

ข้อ ๒๕

วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

๑. ในกรณีที่บุคคลพิจารณาเห็นว่า การกระทำของรัฐผู้ทำสัญญา^๑รัฐหนึ่งหรือทั้งสองรัฐ มีผลหรือจะมีผลให้ตนเองต้องเสียภาษีอากรโดยไม่เป็นไปตามบทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ บุคคลผู้นั้นอาจยื่นเรื่องราวของตนต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาซึ่งตนเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ หรือถ้ากรณีของบุคคลนั้นอยู่ภายใต้วรรค ๑ ของข้อ ๒๔ ก็ให้ยื่นต่อรัฐผู้ทำสัญญาที่ตนเป็นคนชาติ โดยไม่ต้องคำนึงถึงวิธีการแก้ไขที่บัญญัติไว้ในกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญา
๒. ถ้าข้อคัดค้านนั้นปรากฏแก่เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจว่ามีเหตุผลสมควร และถ้าตนไม่สามารถที่จะหาทางแก้ไขที่เหมาะสมได้เอง ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพยายามแก้ไขกรณีนั้นโดยความตกลงร่วมกันกับเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง เพื่อการเว้นการเก็บภาษีอากรอันไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้
๓. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐ จะต้องพยายามแก้ไขความยุ่งยากหรือข้อสงสัยใดๆ อันเกิดขึ้นเกี่ยวกับการตีความหรือการใช้บังคับอนุสัญญานี้โดยความตกลงร่วมกัน เจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจปรึกษาหารือกัน เพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้ด้วย
๔. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองอาจติดต่อกันโดยตรง เพื่อความมุ่งประสงค์ให้มีความตกลงกันตามความหมายแห่งวรรคก่อนๆ นั้น

ข้อ ๒๖

การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

๑. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐจะแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันที่คาดว่าจะเกี่ยวข้องแก่การปฏิบัติตามบทบัญญัติของอนุสัญญานี้ หรือการบริหาร หรือการบังคับใช้ของกฎหมายภายในของรัฐผู้ทำสัญญาทั้งสองรัฐซึ่งเกี่ยวกับภาษีที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญาปราบเทาที่ภาษีอากรตามกฎหมายนั้นไม่ขัดกับอนุสัญญานี้ โดยเฉพาะเพื่อป้องกันการโกงและสนับสนุนบทบัญญัติข้อบังคับทางบริหารต่อการเลี่ยงกฎหมาย การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศจะไม่ถูกจำกัดโดยข้อ ๑ ของอนุสัญญานี้

๒. ข้อสนเทศใดๆ ที่ได้รับภายใต้วรรค ๑ ของข้อนี้ โดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งให้ถือว่าเป็นความลับเช่นเดียวกับข้อสนเทศที่ได้รับภายใต้กฎหมายภายในของรัฐนั้น และจะเปิดเผยได้เฉพาะกับบุคคล หรือเจ้าหน้าที่ (รวมทั้งศาลและองค์กรฝ่ายบริหาร) ซึ่งเกี่ยวข้องกับการประเมิน หรือการจัดเก็บ การบังคับใช้หรือการดำเนินคดีที่เกี่ยวข้อง การพิจารณาอุทธรณ์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษีที่ครอบคลุมโดยอนุสัญญานี้หรือผู้ควบคุมที่กล่าวข้างต้น บุคคลหรือเจ้าหน้าที่เช่นนั้นจะให้ข้อสนเทศนั้นเพียงเพื่อความมุ่งประสงค์นั้นเท่านั้น แต่บุคคลหรือเจ้าหน้าที่ดังกล่าวอาจเปิดเผยข้อสนเทศในกระบวนการพิจารณาในศาลหรือในการวินิจฉัยชี้ขาดของศาล

๓. ไม่มีกรณีใด ที่จะแปลความหมายบทบัญญัติของวรรค ๑ และ ๒ ของข้อนี้ เป็นการตั้งข้อผูกพันบังคับรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ให้ต้อง

- (ก) ดำเนินมาตรการทางการบริหาร โดยบิดเบือนไปจากกฎหมายหรือวิธีปฏิบัติทางการบริการของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- (ข) ให้ข้อสนเทศอันมีอาจจัดหาได้ตามกฎหมายหรือตามทางการบริหารโดยปกติของรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นหรือรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- (ค) ให้ข้อสนเทศซึ่งจะเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม หรือวิชาชีพ หรือกรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศ ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวจะเป็นการขัดกับนโยบายสาธารณะ

ข้อ ๒๗

ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญาี้จะมีผลกระทบกระเทือนต่อเอกสิทธิ์ทางการราชการของผู้แทนทางการทูตหรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล ตามหลักทั่วไปแห่งกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามบทบัญญัติแห่งความตกลงพิเศษทั้งหลาย

ข้อ ๒๘
การเริ่มใช้บังคับ

๑. รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐจะแจ้งให้รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งทราบ โดยผ่านช่องทาง การทูตว่าได้ดำเนินการโดยสมบูรณ์ตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดของรัฐนั้นเพื่อทำให้อนุสัญญานี้ มีผลบังคับใช้ อนุสัญญานี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่มีการแจ้งครั้งหลัง และให้บทบัญญัติของ อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับทันที

ก) ในสหราชอาณาจักร

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ และภาษีเงินได้ผลได้จากทุน สำหรับการประเมิน ปีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ ๖ เมษายน ในปีถัดจากวันที่อนุสัญญานี้มีผล บังคับใช้

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับปีการเงินใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลัง วันที่ ๑ เมษายน ในปีถัดจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ และ

ข) ในประเทศไทย

(๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลัง วันที่ ๑ มกราคม ของปีปฏิทินต่อไปถัดจากปีที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ และ

(๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่น ๆ สำหรับภาษีใดที่ต้องชำระในปีภาษีหรือ รอบระยะเวลาบัญชีใด ๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันที่ ๑ มกราคมของปีปฏิทิน ต่อไปถัดจากปีที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้

๒. อนุสัญญาระหว่างสหราชอาณาจักรและราชอาณาจักรไทยที่ได้ลงนามเมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔ ณ กรุงเทพมหานคร จะเลิกมีผลบังคับใช้นับจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้ ตามวรรค ๑ ของข้อนี้ และให้มีผลเลิกใช้ทันทีในวันนั้น

ข้อ ๒๙
การเลิกใช้

อนุสัญญานี้จะยังคงมีผลบังคับใช้ จนกว่าจะมีการยกเลิกโดยรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาแต่ละรัฐอาจยกเลิกการใช้ออนุสัญญา โดยแจ้งล่วงหน้าผ่านช่องทางการทูตอย่างน้อยหกเดือนก่อนวันสุดท้ายของปีปฏิทินใด ๆ ภายหลังจากห้าปีถัดจากปีที่อนุสัญญานี้มีผลใช้บังคับ ในกรณีเช่นว่านี้อนุสัญญาเป็นอันเลิกมีผลใช้บังคับ

(ก) ในกรณีสหราชอาณาจักร

- (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ และภาษีเงินได้ผลได้จากทุน สำหรับปีการประเมินปีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ ๖ เมษายน ในปีถัดจากวันที่มีการแจ้งการยกเลิก
- (๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคล สำหรับปีการเงินปีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ ๑ เมษายน ในปีถัดจากวันที่มีการแจ้งการยกเลิก

(ข) ในกรณีประเทศไทย

- (๑) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย สำหรับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังวันที่ ๑ มกราคม ของปีปฏิทินต่อไปถัดจากปีที่มีการแจ้งการยกเลิก
- (๒) ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้อื่นๆ สำหรับภาษีใดที่ต้องชำระในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันที่ ๑ มกราคมของปีปฏิทินต่อไปถัดจากปีที่มีการแจ้งการยกเลิก

เพื่อเป็นหลักฐานการนี้ ผู้ลงนามข้างท้ายซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาล
แต่ละรัฐได้ลงนามลงชื่อผู้ลงนามนี้

ทำคู่กัน ณ กรุงลอนดอน วันที่เมื่อวันที่.....คริสต์ศักราช
สองพัน..... ในภาษาอังกฤษ และภาษาไทย ตัวบททั้งสองฉบับมีผลเท่าเทียมกัน

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักร
บริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ

ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

หนังสือแลกเปลี่ยน

ฯ พณฯ

ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงในการอ้างถึงอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักร บริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน ซึ่งได้มีการลงนามกันในวันนี้ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “อนุสัญญา”) และในการเสนอในนามรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ ดังนี้

อ้างถึงโดยทั่วไปในการใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ (รวมทั้งหนังสือฉบับนี้) เป็นที่เข้าใจกันว่า คำว่า “กำไร” รวมถึง “เงินได้”

อ้างถึงวรรค 5 ของข้อ 5 (สถานประกอบการถาวร)

เป็นที่เข้าใจกันว่า บุคคลที่มีได้มีอำนาจอย่างเป็นทางการในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจหนึ่ง จะให้ถือว่ามีความอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น ถ้าผู้นั้นได้แสดงความคิดเห็นและจัดหาอย่างเป็นปกติวิสัยเพื่อวิสาหกิจนั้น

อ้างถึงข้อ 27 (กำไรธุรกิจ)

เป็นที่เข้าใจกันว่า ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะขัดขวางสหราชอาณาจักรในการเก็บภาษีผู้มีถิ่นที่อยู่ในสหราชอาณาจักรจากส่วนแบ่งของเงินได้ กำไร หรือผลได้ใดๆ ของหุ้นส่วนในกรณีที่ผู้นั้นเป็นส่วนหนึ่งของห้างหุ้นส่วนซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของประเทศไทย

อ้างถึงข้อ 8 (การขนส่งทางอากาศ)

เป็นที่เข้าใจกันว่าหากราชอาณาจักรไทยตกลงในอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศอื่นใด ที่ให้การจัดเก็บภาษีเฉพาะในประเทศของผู้มีถิ่นที่อยู่ของวิสาหกิจที่ดำเนินการทางการเดินเรือในการจราจรระหว่างประเทศ

ประเทศไทยจะต้องเปิดทำการเจรจากับสหราชอาณาจักรใน โอกาสแรกเพื่อจัดทำพิธีสารที่จะกำหนดการปฏิบัติทางภาษีเช่นนั้น

อ้างถึงวรรค 2 ของข้อ 9 (วิสาหกิจในเครือเดียวกัน)

เป็นที่เข้าใจกันว่าในการที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดทำการปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรให้เหมาะสม นั้นจะกระทำได้ตามบทบัญญัติของกฎหมายภายในของรัฐนั้น

อ้างถึงวรรค 1 ของข้อ 20 (ครู และนักวิจัย)

เป็นที่เข้าใจกันว่า บุคคลธรรมดาจะถือว่ามีความมุ่งประสงค์ในการสอนหรือการวิจัยในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้นั้น ได้มีการจัดการก่อนที่จะได้เดินทางไปเยือนในรัฐนั้นเท่านั้น

อ้างถึงวรรค 1 และวรรค 3 ของข้อ 22 (การบริหารการเก็บภาษีซ้อน)

เป็นที่เข้าใจกันว่า

- (ก) ในกรณีที่ผลได้จากทุนอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งตามหลักเกณฑ์ในวรรค 6 ของข้อ 13 รัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นและมีรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะเป็นผู้จัดการเก็บภาษีซ้อนด้วยวิธีที่กำหนดไว้ในวรรค 1 และวรรค 3 ของข้อนี้เสมือนกับว่าผลได้จากทุนนั้นเกิดขึ้นจากแหล่งในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- (ข) ในกรณีที่ผลได้จากทุนอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งตามหลักเกณฑ์ในวรรค 1 วรรค 2 หรือวรรค 3 ของข้อ 13 รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่มิใช่รัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกจะเป็นผู้จัดการเก็บภาษีซ้อนด้วยวิธีที่กำหนดไว้ในวรรค 1 และวรรค 3 ของข้อนี้

อ้างถึงวรรค 2 ของข้อ 23 (บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด)

เป็นที่เข้าใจกันว่าบทบัญญัติของวรรคนี้จะไม่ขัดขวางรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในการเก็บภาษีจากรายการของเงินได้กำไร หรือผลได้จากทุนของบุคคลนั้นที่ได้รับโดยผ่านบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

นอกจากนี้ยังเป็นที่เข้าใจกันภายใต้บังคับของวรรคนี้ว่า ในกรณีที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งพิจารณารายการเงินได้กำไร หรือผลได้จากทุนที่ได้รับโดยบุคคลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น และรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งพิจารณารายการเงินได้อันเดียวกัน ว่าได้รับโดยบุคคลนั้นหรือบุคคลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง วรรคนี้จะไม่ขัดขวางรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดในการเก็บภาษีจากรายการเงินได้กำไร หรือผลได้จากทุนของบุคคลที่พิจารณาโดยรัฐนั้นว่าได้รับรายการเงินได้กำไร หรือผลได้จากทุนนั้น

หากข้อเสนอข้างต้นได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลของราชอาณาจักรไทย ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงที่จะเสนอให้หนังสือฉบับนี้และหนังสือตอบของ ฯพณฯ เป็นข้อตกลงระหว่างทั้งสองรัฐบาลซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในเวลาเดียวกับอนุสัญญานี้

ข้าพเจ้าใคร่ขอแสดงความคารวะอย่างสูงต่อ ฯพณฯ มาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(สหราชอาณาจักรลอนดอน)

หนังสือแลกเปลี่ยน

ฯพณฯ

ข้าพเจ้าขอตอบรับหนังสือของ ฯพณฯ ลงวันที่วันนี้ ซึ่งมีใจความดังต่อไปนี้

ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงในการอ้างถึงอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักร บริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและป้องกันการเลี่ยงรัษฎากรในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้และผลได้จากทุน ซึ่งได้มีการลงนามกันในวันนี้ (ต่อไปนี้จะเรียกว่า “อนุสัญญา”) และในการเสนอในนามรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ ดังนี้

อ้างถึงโดยทั่วไปในการใช้บทบัญญัติแห่งอนุสัญญานี้ (รวมทั้งหนังสือฉบับนี้)
เป็นที่เข้าใจกันว่า คำว่า “กำไร” รวมถึง “เงินได้”

อ้างถึงวรรค 5 ของข้อ 5 (สถานประกอบการถาวร)

เป็นที่เข้าใจกันว่า บุคคลที่มีได้อำนาจอย่างเป็นทางการในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจหนึ่ง จะให้ถือว่ามียอำนาจในการทำสัญญาในนามของวิสาหกิจนั้น ถ้าผู้นั้นได้แสดงความคิดเห็นและจัดหา
อย่างเป็นปกติวิสัยเพื่อวิสาหกิจนั้น

อ้างถึงข้อ 27 (กำไรธุรกิจ)

เป็นที่เข้าใจกันว่า ไม่มีข้อความใดในอนุสัญญานี้จะขัดขวางสหราชอาณาจักรในการเก็บภาษีผู้มีถิ่นที่อยู่
ในสหราชอาณาจักรจากส่วนแบ่งของเงินได้ กำไร หรือผลได้ใดๆของหุ้นส่วนในกรณีที่ผู้นั้นเป็นส่วนหนึ่ง
ของห้างหุ้นส่วนซึ่งจัดตั้งขึ้นภายใต้กฎหมายของประเทศไทย

อ้างถึงข้อ 8 (การขนส่งทางอากาศ)

เป็นที่เข้าใจกันว่าหากราชอาณาจักรไทยตกลงในอนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนกับประเทศอื่นใด
ที่ให้การจัดเก็บภาษีเฉพาะในประเทศของผู้มีถิ่นที่อยู่ของวิสาหกิจที่ดำเนินการทางการเดินเรือในการ
จราจรระหว่างประเทศ

ประเทศไทยจะต้องเปิดทำการเจรจาด้วยสหราชอาณาจักรในโอกาสแรกเพื่อจัดทำพิธีสารที่จะกำหนดการ
ปฏิบัติทางภาษีเช่นนั้น

อ้างถึงวรรค 2 ของข้อ 9 (วิสาหกิจในเครือเดียวกัน)

เป็นที่เข้าใจกันว่าในการที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดทำการปรับปรุงจำนวนภาษีที่จัดเก็บจากกำไรให้เหมาะสมนั้นจะกระทำได้ตามบทบัญญัติของกฎหมายภายในของรัฐนั้น

อ้างถึงวรรค 1 ของข้อ 20 (ครู และนักวิจัย)

เป็นที่เข้าใจกันว่า บุคคลธรรมดาจะถือว่ามีความมุ่งประสงค์ในการสอนหรือการวิจัยในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง ถ้าตำแหน่งหน้าที่การงานของผู้นั้นได้มีการจัดการก่อนที่จะได้เดินทางไปเยือนในรัฐนั้นเท่านั้น

อ้างถึงวรรค 1 และวรรค 3 ของข้อ 22 (การจัดการเก็บภาษีซ้อน)

เป็นที่เข้าใจกันว่า

- (ก) ในกรณีที่ผลได้จากทุนอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งตามหลักเกณฑ์ในวรรค 6 ของข้อ 13 รัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้นและมีใช้รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งจะเป็นผู้จัดการเก็บภาษีซ้อนด้วยวิธีที่กำหนดไว้ในวรรค 1 และวรรค 3 ของข้อนี้เสมือนกับว่าผลได้จากทุนนั้นเกิดขึ้นจากแหล่งในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง
- (ข) ในกรณีที่ผลได้จากทุนอาจเก็บภาษีได้ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งตามหลักเกณฑ์ในวรรค 1 วรรค 2 หรือวรรค 3 ของข้อ 13 รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งที่มิใช่รัฐผู้ทำสัญญาที่กล่าวถึงรัฐแรกจะเป็นผู้จัดการเก็บภาษีซ้อนด้วยวิธีที่กำหนดไว้ในวรรค 1 และวรรค 3 ของข้อนี้

อ้างถึงวรรค 2 ของข้อ 23 (บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด)

เป็นที่เข้าใจกันว่าบทบัญญัติของวรรคนี้นี้จะไม่ขัดขวางรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งในการเก็บภาษีจากรายการการเงินได้กำไร หรือผลได้จากทุนของบุคคลนั้นที่ได้รับโดยผ่านบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น

นอกจากนี้ยังเป็นที่เข้าใจกันภายใต้บังคับของวรรคนี้นี้ว่า ในกรณีที่รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งพิจารณารายการการเงินได้กำไร หรือผลได้จากทุนที่ได้รับโดยบุคคลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐนั้น และรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่งพิจารณารายการการเงินได้อันเดียวกัน ว่าได้รับโดยบุคคลนั้นหรือบุคคลซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง วรรคนี้นี้จะไม่ขัดขวางรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่งรัฐใดในการเก็บภาษีจากรายการการเงินได้กำไร หรือผลได้จากทุนของบุคคลที่พิจารณาโดยรัฐนั้นว่าได้รับรายการการเงินได้กำไร หรือผลได้จากทุนนั้น

หากข้อเสนอข้างต้นได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลของราชอาณาจักรไทย ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงที่จะเสนอให้หนังสือฉบับนี้และหนังสือตอบของ ฯพณฯ เป็นข้อตกลงระหว่างทั้งสองรัฐบาลซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในเวลาเดียวกับอนุสัญญานี้

ข้อเสนอข้างต้นได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลของราชอาณาจักรไทย ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นเกียรติอย่างสูงที่จะยืนยันว่าหนังสือของ ฯพณฯ และหนังสือตอบฉบับนี้เป็นข้อตกลงระหว่างทั้งสองรัฐบาลซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในเวลาเดียวกับอนุสัญญา

ข้าพเจ้าใคร่ขอแสดงความคารวะอย่างสูงต่อ ฯพณฯ มาในโอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ประเทศไทยลงนาม)

บันทึกคำชี้แจง

บันทึกคำชี้แจง

ร่างอนุสัญญาระหว่างรัฐบาลแห่งสหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ และรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนและการป้องกันการเลี่ยงรัษฎากร ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเก็บจากเงินได้ และผลได้จากทุน

ข้อ ๑

ขอบข่ายด้านบุคคล

ใจความ อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับบุคคลผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาประเทศหนึ่งหรือทั้งสองประเทศ

คำชี้แจง ๑. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับผู้เสียภาษีที่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาเท่านั้น เช่น บริษัท ก. จัดทะเบียนตามกฎหมายไทย มีสาขาในประเทศสหราชอาณาจักร สาขาของบริษัท ก. จะเสียภาษีในประเทศสหราชอาณาจักรไม่เกินอัตราที่กำหนดในอนุสัญญา แต่ถ้าบริษัท A ซึ่งเป็นบริษัทที่ตั้งขึ้นในประเทศอื่นที่ไม่มีความตกลงหรืออนุสัญญากับประเทศสหราชอาณาจักร จะต้องเสียภาษีในประเทศสหราชอาณาจักรตามอัตราปกติ ซึ่งอาจจะสูงกว่าอัตราตามอนุสัญญา

๒. ข้อนี้เป็นไปตามต้นแบบของอนุสัญญาซึ่งเสนอแนะโดยองค์การเพื่อความร่วมมือและพัฒนาการทางเศรษฐกิจ (โอ.อี.ซี.ดี.) รวมทั้งต้นแบบอนุสัญญาที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ เพื่อให้ประเทศกำลังพัฒนาใช้เจรจากับประเทศที่พัฒนาแล้วและตามแบบที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆมาแล้ว

ข้อ ๒

ภาษีที่อยู่ในขอบข่าย

- ใจความ** ๑. ภาษีที่อยู่ในขอบข่ายของอนุสัญญานี้ ในกรณีของประเทศไทย ได้แก่ ภาษีเงินได้ ที่เก็บจากบุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ในกรณีของประเทศสาธารณรัฐ สหราชอาณาจักร ได้แก่ ภาษีที่จัดเก็บตามกฎหมายภาษีเงินได้ ภาษีนิติบุคคลและภาษีผลได้จากทุน
๒. อนุสัญญานี้จะใช้บังคับกับภาษีอื่น ๆ ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับภาษีที่กล่าวมาข้างต้น ที่อาจบังคับจัดเก็บภายหลังการลงนามในอนุสัญญานี้แล้ว

- คำชี้แจง** ๑. อนุสัญญานี้ใช้บังคับกับภาษีที่เก็บจากเงินได้ รวมทั้งผลได้จากการจำหน่าย ทรัพย์สินและการเพิ่มค่าของทุนด้วย อนุสัญญามีลักษณะของบทบัญญัติเช่นเดียวกับที่ปรากฏใน อนุสัญญาเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนฉบับอื่นๆ ที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศต่างๆ ถึงแม้ว่า ชื่อของภาษีของประเทศคู่สัญญาจะเปลี่ยนไป แต่สาระสำคัญยังคงไว้คือเก็บจากเงินได้
๒. ภาษีที่กำหนดในอนุสัญญานี้ ไม่รวมถึงภาษีอื่นๆ ที่ไม่ใช่ภาษีเก็บจากเงินได้ การกำหนดให้ภาษีใดอยู่ในขอบข่าย ก็เพื่อให้แน่ใจให้ผู้เสียภาษีทราบว่าตนจะสามารถขอรับสิทธิได้ เพียงใด

ข้อ ๓

บทนิยามทั่วไป

- ใจความ** ๑. คำต่างๆ ที่ได้นิยามไว้ในอนุสัญญานี้ คือ ประเทศไทย ประเทศสหราชอาณาจักร รัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง รัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง บุคคล บริษัท วิสาหกิจ วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญา รัฐหนึ่ง วิสาหกิจของรัฐผู้ทำสัญญาอีกรัฐหนึ่ง การจราจรระหว่างประเทศ คนชาติ เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ และธุรกิจ ส่วนคำว่าผู้มีถิ่นที่อยู่ สถานประกอบการถาวร เงินปันผล ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ นั้น ได้นิยามไว้ แยกต่างหากในข้อ ๔ ข้อ ๕ ข้อ ๑๐ ข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ ตามลำดับ
๒. คำที่ได้มีบทนิยามไว้ในอนุสัญญานี้ก็ให้เป็นไปตามกฎหมายของแต่ละประเทศ

คำชี้แจง ๑. การให้คำนิยามไว้ก็เพื่อสะดวกต่อการถือปฏิบัติตามอนุสัญญา เพราะคำบางคำมีคำแปลหรือความหมายแตกต่างกันในแต่ละประเทศ การบัญญัติคำนิยามไว้ ก็เพื่อป้องกันการแปลความตามภาษาท้องถิ่นผิดไปจากเจตนารมณ์ที่วางไว้ในอนุสัญญา

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี. รวมทั้งแบบอย่างอนุสัญญาที่เสนอแนะโดยสหประชาชาติ และเช่นเดียวกับความตกลงหรืออนุสัญญาระบบอื่นๆ ที่ประเทศไทยได้ทำมาแล้ว

ข้อ ๔ ผู้มีถิ่นที่อยู่

ใจความ บทนิยาม “ผู้มีถิ่นที่อยู่ในรัฐผู้ทำสัญญารัฐหนึ่ง” อนุสัญญานี้ได้กำหนดในหลักการว่าบุคคลใดๆ มีถิ่นที่อยู่ที่ต้องเสียภาษีในประเทศนั้น ให้ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น ถ้าบุคคลธรรมดาเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ให้ถือที่อยู่ถาวร ศูนย์กลางผลประโยชน์อันสำคัญ ที่อยู่อาศัย สัญชาติ หรือการตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศเป็นเกณฑ์ชี้ขาดตามลำดับ กรณีบริษัทเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในสองประเทศ ก็ให้แก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยการตกลงร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศเป็นเกณฑ์ชี้ขาด

คำชี้แจง ๑. การกำหนดถิ่นที่อยู่เพื่อการระดมทุนเป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับการใช้อนุสัญญา เพราะว่า บริษัทพหุชาติจะมีสถานที่ทำงานในหลายๆ ประเทศ เช่น มีสถานจัดการในประเทศไทย แต่มีการจดทะเบียนในอีกประเทศหนึ่ง และในขณะเดียวกันมีสาขาอยู่ในอีกหลายๆ ประเทศ เมื่อได้มีการกำหนดกฎเกณฑ์การมีถิ่นที่อยู่ไว้แล้ว บริษัทพหุชาติก็ย่อมจะมีถิ่นที่อยู่ได้ในประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงแห่งเดียว และจะเป็นการกำหนดว่าบริษัทนั้นๆ ควรมีสิทธิตามอนุสัญญาหรือไม่

๒. บริษัทพหุชาติในยุโรปอาจมีการก่อตั้งขึ้นในประเทศหนึ่ง แต่ไม่มีสถานจัดการในประเทศสหราชอาณาจักรหรือในประเทศไทย หากมีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้น อนุสัญญาจะกำหนดว่ามีถิ่นที่อยู่ ณ ที่ใด ซึ่งตามกฎหมายของประเทศไทย บริษัทจะมีถิ่นที่อยู่ในไทยก็ต่อเมื่อจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทในไทย ส่วนสาขาของนิติบุคคลต่างประเทศที่ตั้งอยู่ในไทยไม่ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในไทย

๓. ข้อนี้เป็นบทกำหนดว่าบุคคลใดจะได้รับความคุ้มครองในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ก็จะได้รับ ความคุ้มครองในฐานะเช่นนั้น ส่วนบุคคลที่ตามกฎหมายภายในของประเทศทั้งสองต่างก็ถือว่าเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศทั้งสองแล้ว ก็จะพิจารณาเป็นชั้นๆ เพื่อให้บุคคลนั้นได้รับความคุ้มครองตามอนุสัญญานี้ในฐานะที่เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศใดประเทศหนึ่งเพียงประเทศเดียวเท่านั้น

๔. ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี. และสหประชาชาติ

ข้อ ๕

สถานประกอบการถาวร

ใจความ ๑. บทนิยาม "สถานประกอบการถาวร" กำหนดลักษณะของสถานที่ประกอบธุรกิจ กิจกรรมประเภทต่างๆ และผู้แทนของวิสาหกิจ อันเป็นเหตุให้วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่ง

๒. สิ่งที่กำหนดให้ถือว่าเป็นสถานประกอบการถาวรโดยเฉพาะ ได้แก่ สถานจัดการสาขา สำนักงาน โรงงาน โรงช่าง เหมืองแร่ บ่อน้ำมันหรือก๊าซ เหมืองหิน การสำรวจหรือการใช้ให้เกิดประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ และที่ตั้งอาคาร โครงการก่อสร้าง ประกอบหรือติดตั้ง ที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๑๘๓ เดือน หรือการให้บริการรวมทั้งบริการให้คำปรึกษาที่มีระยะเวลาเกินกว่า ๑๘๓ วัน และรวมถึงตัวบุคคลผู้กระทำการแทนในกิจกรรมบางอย่างที่กำหนดไว้

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้เน้นว่ามีความสำคัญเป็นพิเศษ เพราะวิสาหกิจของประเทศหนึ่งจะเสียภาษีเงินได้จากกำไรที่เกิดขึ้นในอีกประเทศหนึ่งต่อเมื่อมีสถานประกอบการถาวรในประเทศหลัง อนุสัญญานี้จึงได้พยายามที่จะบัญญัติลักษณะของการประกอบธุรกิจประเภทต่าง ๆ เพื่อจะได้จัดข้อถกเถียงในการจัดเก็บภาษีจากกำไรธุรกิจในแต่ละประเทศคู่สัญญา ซึ่งสามารถสรุปได้ว่า สถานประกอบการถาวรแบ่งได้ ๓ ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่ ประเภททรัพย์สิน ประเภทกิจกรรมและประเภทตัวแทน

๒. หากบริษัทต่างประเทศที่ดำเนินธุรกิจและได้รับกำไรธุรกิจจากประเทศไทยโดยไม่เข้าลักษณะการมีสถานประกอบการถาวรประเภทใดเลย จะได้รับยกเว้นภาษีจากกำไรดังกล่าว

ข้อ ๖

เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์

ใจความ เงินได้จากอสังหาริมทรัพย์รวมทั้งเงินได้จากการเกษตรหรือการทำป่าไม้ อาจเก็บภาษีได้ในประเทศซึ่งทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่

คำชี้แจง ๑. ข้อนี้ตรงกับแนวของ โอ.อี.ซี.ดี. และเป็นไปตามแนวความตกลงหรืออนุสัญญาที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ

๒. ถ้าหากบริษัทหนึ่งในประเทศไทยมีสถานที่ทำงานในประเทศสหราชอาณาจักรและให้เช่าสำนักงานดังกล่าว ค่าเช่าที่เกิดขึ้น สหราชอาณาจักรเก็บภาษีได้ตามกฎหมายภายใน และเมื่อบริษัทไทยนำค่าเช่ามารวมเสียภาษีในประเทศไทยตามกฎหมายของไทยแล้ว ประเทศไทยจะยอมให้นำภาษีสหราชอาณาจักรที่เรียกเก็บจากค่าเช่าดังกล่าวมาเครดิตออกจากภาษีในประเทศไทย หลักการนี้จะใช้ในกรณีที่บริษัทสหราชอาณาจักรมาให้เช่าสำนักงานในประเทศไทยด้วย

ข้อ ๗

กำไรธุรกิจ

ใจความ ๑. กำไรของวิสาหกิจของประเทศใด ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น ทั้งนี้ อีกประเทศหนึ่งจะเก็บภาษีได้ก็ต่อเมื่อวิสาหกิจนั้นมีสถานประกอบการถาวรในประเทศของตน และจะเก็บจากกำไรที่เป็นส่วนของสถานประกอบการถาวรมานั้นเท่านั้น

๒. เมื่อวิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีสถานประกอบการถาวรในอีกประเทศหนึ่งแล้ว ให้คำนวณกำไรอันเป็นส่วนหนึ่งของสถานประกอบการถาวรเสมือนหนึ่งวิสาหกิจนั้นกับสถานประกอบการถาวร มีสถานภาพเป็นอิสระแยกต่างหากจากกัน

๓. การคำนวณกำไรของสถานประกอบการถาวรให้หักค่าใช้จ่ายโดยสมเหตุสมผล รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการบริหารและการจัดการทั่วไป ไม่ว่าค่าใช้จ่ายนั้นจะเกิดขึ้นในประเทศที่สถานประกอบการถาวรตั้งอยู่หรือที่อื่น

๔. ถ้าทำประกอบด้วยรายการเงินได้ที่แยกบัญชีไว้ในข้ออื่นของอนุสัญญานี้แล้ว ให้ถือบทบัญญัติของข้ออื่นๆ นั้นเป็นเกณฑ์ในการเสียภาษี

คำชี้แจง ๑. ความของข้อนี้เป็นกฎเกณฑ์การคำนวณกำไรสุทธิเพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ของสถานประกอบการถาวรที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีอยู่ในอีกประเทศหนึ่ง

๒. ความข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และ ตามแบบฉบับของสหประชาชาติ

ข้อ ๘

การขนส่งทางอากาศ

ใจความ ๑. กิจกรรมเดินอากาศยานระหว่างประเทศของประเทศหนึ่ง ไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ในอีก ประเทศหนึ่ง

๒. บทบัญญัติของข้อนี้ให้ใช้ได้กับกรณีที่มีการรวมกลุ่มธุรกิจทางอากาศยานระหว่างประเทศ ด้วย

คำชี้แจง ๑. กรณีบริษัทการบินไทยดำเนินการขนส่งทางอากาศไปยังประเทศสหราชอาณาจักร ถ้าไม่มีอนุสัญญา บริษัทการบินไทยจะต้องเสียภาษีเงินได้ให้ประเทศสหราชอาณาจักรจำนวนหนึ่งทุกปี แต่เมื่อมีอนุสัญญานี้แล้ว ก็จะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีในส่วนนี้ และการขนส่งทางอากาศของ สายการบินสหราชอาณาจักร ประเทศไทยก็จะให้การปฏิบัติในทำนองเดียวกัน

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวเดียวกับแบบฉบับของ โอ.อี.ซี.ดี. และตามความตกลงหรือ อนุสัญญาที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ

ข้อ ๘

วิสาหกิจในเครือเดียวกัน

ใจความ ในกรณีที่วิสาหกิจของประเทศหนึ่งมีความสัมพันธ์อย่างไม่อิสระกับวิสาหกิจของอีกประเทศหนึ่ง ในลักษณะการเข้าไปจัดการ ควบคุม หรือร่วมทุนในวิสาหกิจของประเทศคู่สัญญาทั้งสอง เป็นผลให้กำไรของวิสาหกิจใดต่ำกว่าที่ควรจะเป็น (เช่น โดยการตั้งราคาทุนสินค้าให้สูงเกินปกติ) ให้ปรับปรุงกำไรเสียใหม่ให้ได้เท่ากับที่วิสาหกิจที่ดำเนินการโดยอิสระควรจะได้ และเก็บภาษีจากกำไรตามที่ปรับปรุงใหม่แล้วนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ เพื่อป้องกันการหลบเลี่ยงภาษีของบริษัทพหุชาติในลักษณะการกำหนดราคาโอน (Transfer pricing)

ข้อ ๑๐

เงินปันผล

ใจความ ๑. เงินปันผลที่บริษัทผู้จ่ายอยู่ในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ให้ประเทศผู้รับเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน อย่างไรก็ตาม ประเทศซึ่งบริษัทผู้จ่ายตั้งอยู่ก็มีสิทธิเก็บภาษีได้ตามกฎหมายของตน แต่ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของเงินปันผล วรรคนี้จะไม่กระทบกระเทือนต่อการเก็บภาษีจากบริษัทผู้จ่ายปันผลในส่วนที่เกี่ยวกับกำไรที่จ่ายเงินปันผลนั้นออกไป

๒. ถ้าผู้รับเงินปันผลมีสถานประกอบการถาวรหรือให้บริการวิชาชีพอิสระผ่านฐานประกอบการประจำในประเทศที่จ่ายเงินปันผล และสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำนั้นเกี่ยวข้องกับการถือหุ้นอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายเงินปันผล ประเทศที่สถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำตั้งอยู่ อาจเรียกเก็บภาษีจากเงินปันผลได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ แห่งอนุสัญญา

คำชี้แจง ๑. กฎหมายภายในปัจจุบันของประเทศไทยจัดเก็บภาษีจากเงินปันผลที่จ่ายให้กับบริษัทต่างประเทศในอัตราร้อยละ ๑๐ การกำหนดอัตรารภาษีไว้ในอนุสัญญาไม่เกินร้อยละ ๑๐ ก็เพื่อเป็นเพดานขั้นสูงไม่ให้มีการจัดเก็บภาษีสูงไปกว่านั้น แต่ถ้าผู้รับปันผลเข้ามามีสถานประกอบการถาวรในประเทศเดียวกับผู้จ่ายเงินปันผลจะต้องถูกเก็บภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗

๒. การจำหน่ายเงินกำไรของสาขาไปให้สำนักงานใหญ่ที่ประเทศไทยจัดเก็บภาษีอยู่ในอัตราร้อยละ ๑๐ ยังคงมีผลเช่นเดิม ไม่ได้รับผลกระทบจากอนุสัญญาข้อนี้ ทั้งนี้ เพื่อให้มีความเท่าเทียมในภาระภาษีจากการลงทุนในรูปแบบต่างๆ ของบริษัทต่างประเทศ ไม่ว่าจะเข้ามาถือหุ้นในบริษัทไทย (บริษัทในเครือ) หรือเข้ามาเปิดสาขาของวิสาหกิจต่างประเทศโดยตรงในไทย

๓. ความข้อนี้ส่วนใหญ่มีลักษณะเช่นเดียวกับบทบัญญัติในความตกลงหรืออนุสัญญาที่ไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๑๑

ดอกเบี๋ย

ใจความ ๑. ดอกเบี๋ยที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และได้จ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังเก็บภาษีจากดอกเบี๋ยนั้นได้

๒. อย่างไรก็ตามประเทศที่มีการจ่ายดอกเบี๋ยยังคงเก็บภาษีจากดอกเบี๋ยนั้นได้ตามกฎหมายของตน ถ้าเป็นดอกเบี๋ยที่จ่ายให้แก่ธนาคาร บริษัทประกันภัย และที่จ่ายเพื่อสินเชื่อทางการค้า ภาษีที่เรียกเก็บจะต้องไม่เกินร้อยละ ๑๐ ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น แต่สำหรับกรณีอื่นๆ จะเก็บภาษีได้ไม่เกินร้อยละ ๑๕ ของจำนวนดอกเบี๋ยทั้งสิ้น

๓. ถ้าผู้รับดอกเบี๋ยมีสถานประกอบการถาวรในประเทศที่มีการจ่ายดอกเบี๋ย ประเทศที่มีการจ่ายดอกเบี๋ยอาจเก็บภาษีจากดอกเบี๋ยนั้นได้ตามบทบัญญัติข้อ ๗ แห่งอนุสัญญานี้

คำชี้แจง อัตราภาษีที่จัดเก็บจากการจ่ายดอกเบี้ยไปต่างประเทศ กฎหมายไทยกำหนดไว้ในอัตราร้อยละ ๑๕ อนุสัญญาให้ลดอัตราลงมาร้อยละ ๑๐ ถ้าจ่ายให้ตามเงื่อนไขที่อนุสัญญากำหนด ซึ่งเป็นการลดอัตราลงมาในลักษณะเดียวกับที่ปรากฏในความตกลงหรืออนุสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้ตกลงกับประเทศต่างๆ ไว้แล้ว แต่ถ้าผู้รับดอกเบี้ยมีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำในประเทศ ผู้จ่ายจะต้องเสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗

ข้อ ๑๒

ค่าสิทธิ

- ใจความ**
๑. ค่าสิทธิที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่ง และจ่ายให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหนึ่งเก็บภาษีได้
 ๒. ประเทศที่มีการจ่ายค่าสิทธิอาจเก็บภาษีจากค่าสิทธิได้ด้วย ถ้าเจ้าของที่ได้รับประโยชน์จากค่าสิทธิเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่งให้เก็บภาษีได้ในอัตราไม่เกิน
 - (ก) ร้อยละ ๕ ของค่าสิทธิ สำหรับเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้ลิขสิทธิ์ใดๆ ในงานวรรณกรรม ศิลปะ หรือวิทยาศาสตร์
 - (ข) ร้อยละ ๘ ของค่าสิทธิสำหรับเพื่อการใช้หรือสิทธิในการใช้อุปกรณ์ทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรมหรือวิทยาศาสตร์
 - (ค) ร้อยละ ๑๕ ของค่าสิทธิสำหรับกรณีอื่นๆ
 ๓. ค่าสิทธิที่จ่ายจากประเทศหนึ่งให้แก่ผู้รับในอีกประเทศหนึ่งโดยที่ผู้รับมีสถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำอันเป็นเหตุแห่งการจ่ายค่าสิทธินั้นในประเทศแรก ให้ใช้บทบัญญัติของข้อ ๗

คำชี้แจง

๑. อัตราภาษีที่เก็บจากค่าสิทธิที่จ่ายให้ผู้รับในต่างประเทศตามกฎหมายภายในของไทย กำหนดไว้ร้อยละ ๑๕ การกำหนดลดอัตราสำหรับการจ่ายค่าสิทธิในบางประเภทก็เพื่อจูงใจให้มีการนำเทคโนโลยีที่มีความสำคัญๆ มาถ่ายทอดให้แก่ประเทศไทยเพื่อใช้ในการพัฒนาประเทศ สำหรับค่าสิทธิประเภทอื่นยังคงจัดเก็บตามอัตรากฎหมายภายใน แต่ถ้าผู้รับค่าสิทธิมีสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำอยู่ในประเทศผู้จ่าย จะต้องเสียภาษีจากฐานกำไรตามข้อ ๗
๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้แล้วกับประเทศอื่นๆ และตามแบบฉบับ โอ.อี.ซี.ดี. และสหประชาชาติ

ข้อ ๑๓
ผลได้จากทุน

ใจความ
นั้นตั้งอยู่

๑. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อาจเก็บภาษีได้ในประเทศที่ทรัพย์สินนั้นตั้งอยู่
๒. ผลได้จากการจำหน่ายอสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินที่ใช้ในธุรกิจของสถานประกอบการถาวรหรือฐานประกอบการประจำของผู้ให้บริการส่วนบุคคลที่เป็นอิสระซึ่งตั้งอยู่ในประเทศใด ประเทศนั้นอาจเก็บภาษีได้
๓. ผลได้จากการจำหน่ายเรือหรืออากาศยานและอสังหาริมทรัพย์บรรดาที่เกี่ยวข้องกับการจราจรระหว่างประเทศ ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่เป็นถิ่นที่อยู่ของผู้จำหน่ายเท่านั้น
๔. ผลได้จากการจำหน่ายทรัพย์สินอื่นนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศถิ่นที่อยู่ของผู้จำหน่ายเท่านั้น อย่างไรก็ตาม ประเทศแหล่งเงินได้ยังคงมีสิทธิเก็บภาษีจากผลได้หรือเงินได้จากการขายหุ้นหรือหลักทรัพย์ที่มีมูลค่าส่วนใหญ่เป็นอสังหาริมทรัพย์

คำชี้แจง บทบัญญัติของข้อนี้มีสาระสำคัญส่วนใหญ่เช่นเดียวกับความตกลงหรืออนุสัญญาที่ประเทศไทยได้เจรจาไว้กับประเทศต่างๆ มาแล้ว

ข้อ ๑๔
เงินได้จากการจ้างงาน

ใจความ

๑. เงินเดือน ค่าจ้าง และค่าตอบแทนอื่นๆ อันคล้ายคลึงกันที่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับจากการจ้างงานในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังสามารถเรียกเก็บภาษีได้ เว้นแต่เข้าเงื่อนไขต่อไปนี้ให้เก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศแรกเท่านั้น
 - ก. ผู้รับอยู่ในประเทศหลังเป็นระยะเวลาหนึ่ง หรือหลายระยะเวลารวมกันไม่เกิน ๑๘๓ วัน ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนใดๆ และ
 - ข. ค่าตอบแทนนั้นไม่ได้จ่ายโดยหรือในนามของนายจ้างผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหลัง
- และ

ค. ค่าตอบแทนนั้นมีได้ตกเป็นภาระแก่สถานประกอบการถาวร หรือฐานประกอบการประจำซึ่งนายจ้างมีอยู่ในประเทศหลัง

๒. ค่าตอบแทนจากการทำงานเป็นลูกเรือในเรือหรืออากาศยานในการจราจรระหว่างประเทศที่ดำเนินการโดยวิสาหกิจของประเทศใด ให้อาจเก็บภาษีได้ในประเทศนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อยกเว้นภาษีแก่ผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศคู่สัญญาที่นายจ้างส่งเข้ามาอยู่ในอีกประเทศหนึ่งเพียงชั่วคราวเพื่อทำงานนั้น ถ้าเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดไว้แล้วประเทศแหล่งเงินได้จึงจะยกเว้นภาษีให้

ข้อ ๑๕

ค่าป่วยการของกรรมการ

ใจความ ค่าป่วยการของกรรมการซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับจากบริษัทที่มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง ประเทศหลังมีสิทธิเก็บภาษีได้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแบบฉบับของสหประชาชาติ และตามที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่น

ข้อ ๑๖

นักแสดงและนักกีฬา

ใจความ ๑. เงินได้ของนักแสดงสาธารณะ เช่น นักแสดงละคร ภาพยนตร์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ หรือนักดนตรี หรือนักกีฬา ให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง

๒. ในกรณีที่เงินได้อันเกิดจากการแสดงของนักแสดง หรือนักกีฬาสาธารณะเกิดขึ้นกับผู้อื่น มิใช่กับตัวผู้แสดงหรือนักกีฬาเอง เงินได้นั้นให้เก็บภาษีได้ในประเทศที่มีการแสดง โดยไม่ต้องคำนึงถึงบทบัญญัติในข้อ ๗ และข้อ ๑๔

๓. เงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งจากกิจกรรมในอีกประเทศหนึ่ง ตาม (๑) และ (๒) จะได้รับยกเว้นภาษีในอีกประเทศหนึ่ง หากกิจกรรมดังกล่าวได้รับการสนับสนุนโดยกองทุนสาธารณะ

คำชี้แจง ๑. ผลแห่งข้อนี้ทำให้นักแสดงและนักกีฬาของประเทศหนึ่งจะไปแสดงในอีกประเทศหนึ่ง ต้องเสียภาษีให้แก่ประเทศหลัง แม้ว่าจะอยู่ในประเทศหลังไม่ถึง ๑๘๓ วัน ตามข้อ ๗ และ ข้อ ๑๔

๒. ผลอีกประการหนึ่งของข้อนี้ได้แก่ การจัดการมหรสพ หรือการจัดให้มีการแสดงของนักแสดงและนักกีฬา ต้องเสียภาษีในประเทศที่มีการแสดงด้วย แม้ว่าจะไม่มีสถานประกอบการถาวรในประเทศที่มีการแสดงตามนัยที่กล่าวในข้อ ๗

ข้อ ๑๗ เงินบำนาญ

ใจความ เงินบำนาญที่เกิดขึ้นในประเทศหนึ่งและได้จ่ายให้กับผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง จะเก็บภาษีได้เฉพาะในอีกประเทศหนึ่งนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว (แต่ประเทศถิ่นที่อยู่ต้องทำหน้าที่ขจัดภาษีซ้อนให้)

ข้อ ๑๘ งานรัฐบาล

ใจความ ๑. ค่าตอบแทนนอกจากเงินบำนาญที่รัฐบาล หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นของประเทศหนึ่ง จ่ายให้แก่บุคคลธรรมดาเกี่ยวกับงานบริการที่ให้แก่รัฐนั้น หรือองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศนั้น

อย่างไรก็ตาม ค่าตอบแทนดังกล่าวจะเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศซึ่งการให้บริการเกิดขึ้น หากผู้ให้บริการนั้นเป็นบุคคลธรรมดาที่เป็นคนชาติและมีถิ่นที่อยู่ในประเทศนั้น หรือการเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ของผู้ให้บริการนั้นมิได้เป็นผู้มีถิ่นที่อยู่เพียงมุ่งประสงค์เพื่อให้บริการนั้นเท่านั้น

๒. ถ้าเป็นการจ่ายค่าตอบแทนในส่วนที่เกี่ยวกับบริการที่เกี่ยวกับธุรกิจใดๆ ที่ดำเนินการโดยรัฐบาลของประเทศหนึ่งให้ใช้ข้อ ๑๕, ๑๖ และ ๑๘ บังคับ

คำชี้แจง ข้อนี้ต้องการจะให้ประเทศผู้จ่ายเงินได้เป็นผู้เก็บภาษีแต่ประเทศเดียวเท่านั้น โดยมีข้อยกเว้นบางประการ และถ้าเป็นเงินที่รัฐบาลจ่ายเกี่ยวกับธุรกิจ เงินได้นั้นอยู่ในบังคับเช่นเดียวกับเงินได้ที่เอกชนจ่าย อย่างไรก็ตาม อนุสัญญายังคงสงวนสิทธิให้ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ยังคงมีสิทธิจัดเก็บภาษีได้แต่เพียงฝ่ายเดียวจากผู้มีถิ่นที่อยู่และคนชาติของประเทศตน ซึ่งเป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้กับประเทศอื่นๆ

ข้อ ๑๙
นักศึกษา

ใจความ เงินที่จ่ายให้นักศึกษา ผู้ฝึกงานหรือผู้ฝึกงานทางธุรกิจ ซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งก่อนที่จะมาเยือนอีกประเทศหนึ่งและอยู่เพียงเพื่อศึกษาหรือฝึกอบรม จะได้รับยกเว้นภาษีในประเทศนั้น หากเงินที่ได้รับนั้นได้รับจากแหล่งภายนอกประเทศที่มีการศึกษาหรือการฝึกอบรมนั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๐
ครูและนักวิจัย

ใจความ เงินที่จ่ายให้แก่ครูและนักวิจัยซึ่งเป็นผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งก่อนที่จะมาเยือนอีกประเทศหนึ่งจะได้รับยกเว้นภาษีในอีกประเทศนั้นเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวทางที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๑
เงินได้อื่นๆ

ใจความ รายการเงินได้ของผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งซึ่งมิได้เกี่ยวข้องกับข้อก่อนๆ ของอนุสัญญานี้อาจเก็บภาษีได้เฉพาะในประเทศที่เงินได้เกิดขึ้น เว้นแต่บุคคลนั้นดำเนินธุรกิจไปอีกประเทศหนึ่ง ให้อีกประเทศหนึ่งยังคงมีสิทธิในการจัดเก็บภาษีจากเงินได้นั้น

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแบบฉบับของสหประชาชาติ และแนวทางที่ประเทศไทยได้เคยตกลงกับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๒
การจัดการเก็บภาษีซ้อน

ใจความ ๑. เมื่อผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศหนึ่งได้รับเงินได้จากอีกประเทศหนึ่งเป็นเหตุให้ผู้ผู้นั้นถูกเก็บภาษีในทั้งสองประเทศ ประเทศแรกที่เป็นประเทศถิ่นที่อยู่ต้องจัดการเก็บภาษีซ้อนโดยยอมให้นำภาษีที่เสียไว้ในประเทศแหล่งเงินได้ในส่วนที่เกี่ยวกับเงินได้นั้นมาหักออกจากภาษีที่คำนวณได้ในจำนวนเท่ากับภาษีที่จ่ายในประเทศแหล่งเงินได้ อย่างไรก็ตาม การหักเช่นนั้น จะต้องไม่เกินกว่าจำนวนภาษีของประเทศถิ่นที่อยู่ที่คำนวณไว้ก่อนที่จะยอมให้มีการหักดังกล่าว

๒. ในกรณีภาษีไทยที่ควรจะต้องชำระ แต่ได้รับการยกเว้นหรือลดหย่อนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนให้สามารถนำมาหักออกจากภาษีในสหราชอาณาจักรได้ โดยมีผลบังคับใช้สำหรับระยะเวลา ๕ ปี นับแต่ปีถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ

คำชี้แจง ๑. บรรดากฎหมายภาษีอากรในประเทศไทย ยังมีผลใช้บังคับจัดเก็บภาษีได้เต็มที่ หากไม่ขัดกับอนุสัญญานี้หรือหากใช้แล้วเป็นคุณแก่ผู้เสียภาษียิ่งกว่าอนุสัญญานี้

๒. เงินได้ที่กำหนดให้สิทธิประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้จัดเก็บภาษีได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการทำงานของลูกจ้างในประเทศนั้น ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่จะยกเว้นให้ จึงไม่ต้องมีการจัดการซ้ำซ้อนของภาษี เพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๓. เงินได้ที่ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่เก็บได้แต่ฝ่ายเดียว เช่น เงินได้จากการขนส่งโดยทางอากาศยานระหว่างประเทศ ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ให้การยกเว้น จึงไม่ต้องมีการจัดการซ้ำซ้อนของภาษี เพราะการซ้ำซ้อนของภาษีไม่เกิดขึ้น

๔. ในกรณีที่ทั้งสองประเทศมีสิทธิจัดเก็บภาษีจากเงินได้ประเภทใดประเภทหนึ่ง เช่น เงินปันผล ดอกเบี้ย หรือค่าสิทธิ ประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ของผู้รับเงินได้จะจัดการซ้ำซ้อนของภาษีด้วยวิธีเครดิตธรรมดา เช่น บริษัทไทย ได้รับค่าสิทธิจากประเทศสหราชอาณาจักร ๑๐๐,๐๐๐ บาท ประเทศสหราชอาณาจักรเก็บภาษีไว้ ๑๕,๐๐๐ บาท ประเทศไทยในฐานะประเทศผู้เป็นเจ้าของถิ่นที่อยู่ของบริษัทนั้นจะต้องจัดภาษีไปตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

จำนวนเครดิตที่ยอมให้

$$= \frac{\text{เงินได้ประเภทค่าสิทธิ (จากประเทศสหราชอาณาจักร)}}{\text{เงินได้ทุกประเภท(ที่ได้ทั้งในและนอกประเทศ)}} \times \frac{\text{ภาระภาษีทั้งสิ้นที่ชำระ}}{\text{ตามกฎหมายไทย}}$$

สมมติว่าเงินได้จากการประกอบกิจการทั้งสิ้นในประเทศ และจากต่างประเทศของบริษัทนี้

$$= ๑,๐๐๐,๐๐๐ \text{ บาท อัตราภาษีไทย } ๓๐\% \text{ ภาระภาษี } = ๓๐๐,๐๐๐ \text{ บาท}$$

$$\begin{aligned} \text{จำนวนเครดิตที่ยอมให้} &= \frac{๑๐๐,๐๐๐}{๑,๐๐๐,๐๐๐} \times ๓๐๐,๐๐๐ \\ &= ๓๐,๐๐๐ \text{ บาท} \end{aligned}$$

ดังนั้น จำนวนภาษีที่ประเทศไทยจะยอมให้ถือเป็นเครดิตตามตัวอย่างนี้ คือ ๑๕,๐๐๐ บาท

สรุปความได้ว่า ประเทศเจ้าของแหล่งเงินได้ยังคงเก็บภาษีจากเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศของตน และประเทศเจ้าของถิ่นที่อยู่ของผู้มีเงินได้จะยอมให้มีการเครดิตภาษีเท่ากับจำนวนภาษีที่เสียไป แต่อย่างไรก็ตาม การให้เครดิตเช่นนั้นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ได้ตกลงกัน

ข้อ ๒๓

บทบัญญัติเบ็ดเตล็ด

ใจความ ๑. การให้สิทธิประโยชน์ในการบรรเทาภาระภาษีจะให้เฉพาะจำนวนที่ภาษีที่ได้ชำระไว้ในอีกประเทศหนึ่ง

๒. กรณีหน่วยภาษีใดที่ปลอดภาระภาษีตามกฎหมายภาษีให้ประเทศคู่สัญญาพิจารณาถือว่าเงินได้ดังกล่าวเป็นของผู้มีถิ่นที่อยู่ที่ได้รับเงินได้นั้น

คำชี้แจง ข้อนี้มีวัตถุประสงค์ให้การตีความและการปฏิบัติตามเจตนารมณ์ของอนุสัญญาเป็นไปในแนวทางเดียวกัน

ข้อ ๒๔ การไม่เลือกปฏิบัติ

ใจความ ๑. คนชาติและสถานประกอบการถาวรของวิสาหกิจของประเทศหนึ่ง จะต้องได้รับการปฏิบัติในทางภาษีอากร โดยไม่เสียเปรียบกว่าคนชาติและวิสาหกิจของประเทศหลังในภาวะการณ์เช่นเดียวกัน

๒. วิสาหกิจของประเทศหนึ่ง เมื่อถูกควบคุมหรือเป็นเจ้าของโดยผู้มีถิ่นที่อยู่ในอีกประเทศหนึ่ง จะต้องไม่ถูกบังคับโดยประเทศแรกให้เสียภาษีใดๆ ที่เป็นภาระหนักกว่าหรือนอกเหนือไปกว่าที่วิสาหกิจอื่นๆ (ที่คล้ายคลึงกัน) ในประเทศแรกถูกกำหนดให้ชำระ

คำชี้แจง ๑. เพื่อให้ประเทศคู่สัญญาปฏิบัติต่อคนชาติ และสถานประกอบการถาวรของอีกประเทศอย่างเท่าเทียมกัน

๒. ข้อนี้เป็นไปตามแนว โอ.อี.ซี.ดี. และตามที่ประเทศไทยได้ตกลงไว้กับประเทศอื่น

ข้อ ๒๕ วิธีการดำเนินการเพื่อความตกลงร่วมกัน

ใจความ ๑. ผู้มีถิ่นที่อยู่ในแต่ละประเทศอาจยื่นเรื่องราวต่อเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง หรือผู้แทนที่ได้รับมอบหมายในกรณีของประเทศไทย) ในเมื่อพิจารณาเห็นว่าประเทศใดประเทศหนึ่ง หรือทั้งสองประเทศปฏิบัติขัดกับอนุสัญญา การยื่นคำร้องจะต้องยื่นภายในเวลาสามปี นับจากเวลาที่ได้รับแจ้งว่าได้มีการปฏิบัติโดยไม่เป็นไปตามอนุสัญญานี้

๒. เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของประเทศทั้งสองอาจทำความตกลงเพื่อแก้ไขปัญหาหรือข้อสงสัยใดๆ ตามอนุสัญญานี้ได้ และอาจหารือกันเพื่อจัดการเก็บภาษีซ้อนในกรณีใดๆ ที่มีได้บัญญัติไว้ในอนุสัญญานี้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๖
การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ

ใจความ ๑. ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจของทั้งสองประเทศแลกเปลี่ยนข้อสนเทศอันจำเป็นแก่การปฏิบัติตามอนุสัญญานี้ หรือตามกฎหมายของประเทศคู่สัญญา โดยให้ถือเป็นความลับ ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดกับกฎหมาย หรือวิธีปฏิบัติด้านการบริหารของประเทศของตน

๒. การแลกเปลี่ยนข้อสนเทศ จะต้องไม่เป็นการบังคับให้ประเทศใดประเทศหนึ่งเปิดเผยความลับทางการค้า ธุรกิจ อุตสาหกรรม พาณิชยกรรม วิชาชีพ กรรมวิธีทางการค้า หรือข้อสนเทศที่เปิดเผยแล้วขัดต่อนโยบายของรัฐ

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี. และตามแนวที่ประเทศไทยได้เคยตกลงไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว

ข้อ ๒๗
ผู้แทนทางการทูตและเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุล

ใจความ อนุสัญญานี้จะไม่กระทบกระเทือนถึงเอกสิทธิ์ทางการราชการซึ่งผู้แทนทางการทูต และเจ้าหน้าที่ฝ่ายกงสุลของประเทศคู่สัญญามีอยู่ตามกฎหมายระหว่างประเทศหรือตามความตกลงพิเศษทั้งหลาย

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวของ โอ.อี.ซี.ดี. และตามที่ประเทศไทยได้ทำไว้กับประเทศอื่นๆ มาแล้ว โดยอาศัยพื้นฐานจากหลักแห่งกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อ ๒๘
การเริ่มใช้บังคับ

ใจความ อนุสัญญาฉบับนี้จะมีผลใช้บังคับเมื่อประเทศคู่สัญญาได้มีหนังสือแจ้งให้อีกฝ่ายหนึ่งทราบว่าได้ดำเนินการตามกฎหมายภายในของตนเพื่อให้อนุสัญญามีผลบังคับใช้เรียบร้อยแล้ว โดยผ่านช่องทางการทูต

ก) ในประเทศไทย

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จะมีผลกับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ
๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้อื่นๆ จะมีผลกับจำนวนภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ และ

ข) ในประเทศสหราชอาณาจักร

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ และภาษีเงินได้ผลได้จากทุน สำหรับการประเมินปีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ ๖ เมษายน ในปีถัดจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้
๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับปีการเงินใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ ๑ เมษายน ในปีถัดจากวันที่อนุสัญญานี้มีผลบังคับใช้

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นข้อตกลงของทั้งสองฝ่ายที่จะให้อนุสัญญามีผลใช้บังคับเมื่อใด ซึ่งความตกลงหรืออนุสัญญาแต่ละฉบับ จะมีระยะเวลาของการเริ่มต้นใช้บังคับไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมและกฎหมายของประเทศคู่สัญญา แต่ในหลักการจะต้องให้มีผลในปีภาษีถัดจากปีที่มีผลบังคับ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนว่าต้องคืนภาษีที่เก็บไว้เต็มตามที่ตามกฎหมายภายใน

ข้อ ๒๙
การเลิกใช้

ใจความ ๑. ประเทศคู่สัญญาอาจบอกเลิกอนุสัญญานี้ ภายหลังจากได้ให้อนุสัญญามาแล้ว อย่างน้อย ๕ ปี โดยแจ้งการบอกเลิกเป็นหนังสือโดยทางการทูตไม่ช้ากว่า ๖ เดือนก่อนวันสุดท้าย ในปีปฏิทินใดๆ

ก) ในประเทศไทย

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย จะมีผลกับจำนวนเงินได้ที่ได้รับในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ
๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีที่เก็บจากเงินได้อื่นๆ จะมีผลกับจำนวนภาษีที่เรียกเก็บในปีภาษีหรือรอบระยะเวลาบัญชีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังจากวันแรกของเดือนมกราคมในปีปฏิทินถัดจากปีที่อนุสัญญามีผลใช้บังคับ และ

ข) ในประเทศสหราชอาณาจักร

๑. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ และภาษีเงินได้ผลได้จากทุน สำหรับปีการประเมินปีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ ๖ เมษายน ในปีถัดจากวันที่มีการแจ้งการยกเลิก
๒. ในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับปีการเงินปีใดๆ ที่เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ ๑ เมษายน ในปีถัดจากวันที่มีการแจ้งการยกเลิก

คำชี้แจง ข้อนี้เป็นไปตามแนวที่ประเทศไทยทำไว้กับประเทศอื่นๆ